

บทบาทของรัสเซียในไครเมีย The Role of Russia in Crimea

รณย์ กิรมบตรี
Rom Phiramontri

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็น การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสาธารณรัฐไครเมีย ดินแดนที่มีภูมิประเทศสวยงาม ภูมิอากาศอบอุ่น เป็นคาบสมุทรที่ยื่นเข้าไปในทะเลดำ ที่มีลักษณะภูมิรัฐศาสตร์ที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นท่าเรือในการติดต่อค้าขายกับประเทศที่ตั้งอยู่รายรอบทะเลดำ ตอนต้นของบทความได้ย้อนอดีตความเป็นมาของไครเมียตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 15 เมื่อไครเมียอยู่ภายใต้อาณาจักรออตโตมัน และจักรวรรดิรัสเซียจะทำสงครามแย่งชิงมาได้และพัฒนาจนมีความเจริญรุ่งเรือง เป็นเมืองพักตากอากาศของราชวงศ์โรมานอฟและเหล่ามหาเศรษฐีรัสเซีย และเมื่อเกิดการปฏิวัติได้มีการต่อสู้แย่งชิงคาบสมุทรไครเมียระหว่างกองทัพแดงของฝ่ายปฏิวัติกับกองทัพรัสเซียขาว ที่พยายามจะใช้ไครเมียเป็นฐานในการทำสงครามกลางเมืองยึดรัสเซียคืนจากกองทัพแดงแต่ก็ต้องพ่ายแพ้ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ไครเมียได้ถูกกองทัพนาซีเยอรมันยึดครองได้ จนกระทั่งช่วงปลายสงครามกองทัพแดงของสหภาพโซเวียตจึงยึดคืนมาได้ และพระราชวังลิวาเดียในยัลตาได้ถูกใช้เป็นสถานที่ประชุมผู้นำฝ่ายสัมพันธมิตร จนยัลตาและไครเมียมีชื่อเสียงโด่งดังรู้จักกันไปทั่วโลก เนื้อหาหลักของบทความในช่วงกลางกล่าวถึงไครเมีย ที่ถูกผู้นำประเทศสหภาพโซเวียตโอนย้ายให้ไปเป็นหน่วยการปกครองที่ขึ้นต่อยูเครน จนกระทั่งเกิดวิกฤตการณ์ทางการเมืองในยูเครนในปลายปี ค.ศ. 2013 ทำให้ไครเมียได้โอกาสที่จะ

ประกาศตนเป็นอิสราเอลและกลับไปอยู่ภายใต้รัสเซียอีกครั้งหนึ่งในวันที่ 18 มีนาคม ค.ศ. 2014 แต่ยูเครนได้กล่าวหารัสเซียว่ายึดครองดินแดนของตน ส่งผลเกิดความขัดแย้งระหว่างสหพันธรัฐรัสเซียกับยูเครน โดยฝ่ายยูเครนมีชาติตะวันตกและสหรัฐอเมริกาให้การสนับสนุน ในตอนท้ายของบทความได้กล่าวถึงการลงโทษรัสเซียในกรณีดังกล่าวของสหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และพันธมิตร อีกทั้งการโต้ตอบของรัสเซียในกรณีนี้

คำสำคัญ: ไครเมีย, รัสเซียในไครเมีย, รัสเซียกับไครเมีย, บทบาทของรัสเซียในไครเมีย

AN ABSTRACT

This article presents information about the Republic of Crimea, which is a land with a beautiful landscape and a warm climate. Being a peninsular jutting into the Black Sea makes it ideal in terms of geo-political features to serve as a harbour for vessels trading with countries located on the Black Sea coast. The beginning of this article deals with the history of Crimea from the 15th Century when it was under the domination of the Ottoman Empire and then, later, controlled by the Russian Empire. It developed and prospered under Russian rule, serving as a resort town for the Romanovs and Russian millionaires. During the Russian Revolution, there were skirmishes between the revolutionary Red Army and the White Russian Army in the attempt to gain control of Crimea. The White Russian Army intended to use this peninsular as its base for the war to rescue Russia from the domination of the Red Army but it failed. During the Second World War, Crimea came under the control of the Nazis for some time until, near the end of the War, the Red Army of the Soviet Union managed to win it back. Livadia Palace in Yalta was used as the venue for a meeting of the leaders of the Allies, making the names Yalta and Crimea famous worldwide. The main issue of the middle part of the article deals with Crimea's transfer by the Leaders of the Soviet Union to an administrative unit under the control of Ukraine. It remained in that status until the political crisis in Ukraine in 2013, when Crimea seized the opportunity to declare its independence from the Ukraine on March 18th, 2014, and, once

again, to become affiliated to Russia. However, Ukraine has accused Russia of intervening in its territory, resulting in a conflict between the Russian Federation and the Ukraine with Ukraine being supported by Western countries and the U.S.A. The end of the article deals with the punishing measures that the European Union, the U.S.A. and their allies taken against Russia and Russia's retaliation.

Key word: Crimea, Russia in Crimea, Russia and Crimea, the role of Russia in Crimea

บทบาทของรัสเซียในโครเมีย

รมย์ ภิรมนตรี*

สาธารณรัฐโครเมียเป็นหน่วยการปกครองใหม่ล่าสุดของสหพันธรัฐรัสเซียตามรัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐรัสเซีย ตั้งแต่วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2514 ซึ่งผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสหพันธรัฐรัสเซียตามข้อตกลงที่วลาดีมีร์ ปูติน ประธานาธิบดีรัสเซียได้ลงนามร่วมกับประธานรัฐสภาสาธารณรัฐโครเมีย วลาดีมีร์ คันสตันทีนอฟ (Владимир Андреевич Константинов - 1956, Молдавская ССР) นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐโครเมีย ซีร์เกย์ อักซีโอนอฟ (Сергей Валерьевич Аксёнов - 1972, Молдавская ССР) ประธานสภาประสานงานองค์กรบริหาร การประกอบกิจกรรมเมืองซีวัสโตป็ล อลคเซย์ ชาลีย์ (Алексей Михайлович Чалый - 1961, Севастополь) ประธานาธิบดีปูตินได้ออกกฤษฎีการับสาธารณรัฐโครเมียเป็นหน่วยการปกครองหนึ่งของสหพันธรัฐรัสเซียในวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 2014¹ โดยมีสถานะเป็นภูมิภาคที่ 9 ของสหพันธรัฐ และได้แต่งตั้งนายอาเลียค บีลาเวียนซิฟ (Белавенцев Олег Евгеньевич - 1949, Москва) เป็นผู้แทน ประธานาธิบดีผู้มีอำนาจเต็มประจำภูมิภาค²

*อาจารย์ ดร.ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์รัสเซียศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้อำนวยการหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สหสาขาวิชานานาชาติ) รัสเซียศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Указ Президента РФ от 21 марта 2014 года № 168

²http://rian.com.ua/CIS_news/20140321/341557668.html

ก่อนการยึดครองของจักรวรรดิรัสเซีย

ชาวไทยรู้จักไครเมีย (Crimea) โดยผ่านภาษาอังกฤษเรียกชื่อคาบสมุทรทางตอนเหนือของทะเลดำว่า คาบสมุทรไครเมีย (Crimean Peninsula) แต่ในภาษารัสเซียเรียกไครเมียว่า “ครีม” (крым) ซึ่งนักภาษาศาสตร์คาดว่าชื่อดังกล่าวมาจากภาษาเตอร์ก (тюркский язык) ซึ่งแปลว่ากำแพง หรือแนวคั่นกันขนาดใหญ่ที่เป็นแนวกันระหว่างโลกอารยธรรมกรีกและโรมันโบราณกับอนารยชนที่ผลัดกันมาแย่งชิงและครอบครองคาบสมุทรทางตอนเหนือของทะเลดำแห่งนี้จากเจ้าอาณานิคมทั้งชนเผ่าไซเมเรียน (Cimmerians) สโคเธียน (Scythians) ซาร์มาเธียน (Sarmatian) โกธ (Goths) อาลัน (Alans) บูลการ์ (Bulgars) ฮัน (Huns) คาซาร์ (Khazars) คิปชัค (Kipchaks) และมองโกล-ตาทาร์แห่งโกลเดน ฮอร์ด (Golden Horde)

ระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 15-18 คาบสมุทรไครเมียตกอยู่ภายใต้การครอบครองของข่านแห่งไครเมีย (Crimean Khanate) ซึ่งก็อยู่ภายใต้อาณาจักรออตโตมัน (Ottoman Empire) แห่งตุรกีอีกทอดหนึ่ง ก่อนที่จักรวรรดิรัสเซียจะทำสงครามแย่งชิงมาได้ (ค.ศ. 1768-1774) และในปี ค.ศ. 1783 จักรพรรดินีแคทรีนมหาราชินีทรงมีพระบรมราชโองการให้ตั้งชื่อภูมิภาคที่ตนยึดมาได้ตามชื่อที่เคยเรียกว่า มณฑลตัฟริดา (Таври́йская область) อีกทั้งทรงมีพระบรมราชโองการให้สร้างเมืองซีวัสโตป็อล (Севастополь) ให้เป็นเมืองท่าเรือ ทั้งท่าเรือพาณิชย์และฐานทัพเรือ เป็นเมืองศูนย์กลางทางการค้าและอุตสาหกรรม และในปีต่อมาได้สร้างเมืองซิมฟีโรป็อล (Симферополь) ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการบริหารของภูมิภาคและมีความเจริญรุ่งเรืองที่สุดในภูมิภาค

จากความพยายามของมหาอำนาจในยุโรปทั้งจักรวรรดิอังกฤษ จักรวรรดิฝรั่งเศสและจักรวรรดิรัสเซียในการเข้าไปมีอิทธิพลเหนือดินแดนภายใต้การครอบครองของจักรวรรดิออตโตมันที่ล้อมอำนาจลงอีกทั้งความขัดแย้งระหว่างมหาอำนาจเองเช่นจักรวรรดิรัสเซียกับจักรวรรดิฝรั่งเศสในการดูแลโบสถ์พระคริสตสมภพ (Church of the Nativity) ที่เมืองเบธเลเฮม (Bethlehem) รัสเซียเข้ายึดครองมอลโดวา (Moldova) และวาลาเคีย (Wallachia) ซึ่งเป็นดินแดนภายใต้

การครอบครองของออตโตมันทำให้จักรวรรดิออตโตมันร่วมกับพันธมิตรซึ่งประกอบด้วยกองทัพเรือจักรวรรดิฝรั่งเศส จักรวรรดิอังกฤษ และราชอาณาจักรซาร์ดิเนีย (Sardinia) ได้ใช้กองทหารกว่า 5 แสนนายโจมตีคาบสมุทรไครเมียของอาณาจักรรัสเซียซึ่งมีกำลังทหารตั้งรับอยู่กว่า 7 แสนนาย ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1854 สงครามดำเนินไปจนถึงเดือนกันยายน ค.ศ. 1855 เมืองซีวัสโตป็อลถูกฝ่ายพันธมิตรยึดได้เป็นส่วนใหญ่เว้นแต่ฐานทัพเรือ ทั้งสองฝ่ายสูญเสียทหารรวมกันแล้วกว่า 3 แสนนายอีกทั้งออสเตรียและปรัสเซียมีท่าทีที่จะร่วมกับฝ่ายพันธมิตรทำสงครามกับรัสเซียทำให้รัสเซียต้องทำสัญญาสงบศึกและคืนดินแดนบางส่วนที่ยึดมาได้เพื่อแลกกับซีวัสโตป็อล

แผนที่คาบสมุทรไครเมีย ที่มา: www.turlocman.ru

คาบสมุทรไครเมียเป็นดินแดนที่มีภูมิประเทศสวยงาม ทางตอนใต้เป็นที่อกเขาและชายฝั่งทะเล ทางตอนเหนือเป็นทุ่งหญ้าสเตปป์และทะเลโดยรอบ มีอากาศดี อากาศโดยทั่วไปจะแห้งถึงแม้จะรายรอบด้วยทะเล หน้าร้อนในเขตทุ่งหญ้าทางตอนเหนือ อุณหภูมิอยู่ระหว่าง 35 ถึง 37 องศาเซลเซียส หน้าหนาวอุณหภูมิอยู่ระหว่าง -1 ถึง -3 องศาเซลเซียส ส่วนชายฝั่งทะเลทางตอนใต้หน้าร้อนอุณหภูมิจะอยู่ระหว่าง 23 ถึง 25 องศาเซลเซียส หน้าหนาวอุณหภูมิ

ประมาณ 2 ถึง 4 องศาเซลเซียส อุณหภูมิน้ำในทะเลดำช่วงฤดูร้อนประมาณ 25 องศาเซลเซียส ส่วนอุณหภูมิน้ำในฤดูร้อนของทะเลอาซอฟซึ่งตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของคาบสมุทรสูงกว่าน้ำในทะเลดำด้วยอิทธิพลของอุณหภูมิของทุ่งหญ้าสเตปป์ โดยอุณหภูมิอาจสูงถึง 28 องศาเซลเซียส

สถานที่พักตากอากาศในสมุทรไครเมีย ที่มา: www.profkurort.com.ru

ในไครเมียเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติ 6 แห่ง มีพื้นที่รวม 63,900 เฮกตาร์ โดยภายในอุทยานได้จัดเป็นหน่วยที่รวบรวมและอนุรักษ์พันธุ์พืช 158 หน่วย ซึ่งเป็นแหล่งศึกษาทางพฤกษศาสตร์ที่สำคัญ นอกจากนี้ในไครเมียยังมีเหมืองแร่ เหล็ก เหมืองเกลือ เหมืองหินที่ใช้ในการก่อสร้าง น้ำแร่และโคลนที่ใช้ในทางการแพทย์

พระราชวังลิวาเดีย (Ливадийский дворец) เมืองยัลตา เป็นพระราชวังทางภาคใต้สำหรับพระราชวงศ์โรมานอฟ และเพื่อการพักผ่อนฟื้นฟูพระพลานามัยของสมเด็จพระจักรพรรดินี สร้างเสร็จในปี ค.ศ. 1866 ในช่วงปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 4-11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1945 พระราชวังลิวาเดียได้ถูกใช้เป็นสถานที่ประชุมผู้นำฝ่ายสัมพันธมิตรเรียกว่าการประชุมยัลตาหรือโครเมีย (Ялтинская หรือ Крымская конференция) โดยได้ต้อนรับผู้นำที่สำคัญคือโยเซฟ สตาลิน (Иосиф Виссарионович Сталин หรือ Джугашвили) ผู้นำสหภาพโซเวียตเจ้าภาพจัดการประชุม วินสตัน เชอร์ชิลล์ (Winston Leonard Spencer-Churchill) นายกรัฐมนตรีอังกฤษและแฟรงกลิน เดลาโน โรสเวลต์ (Franklin Delano Roosevelt) ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา

พระราชวังลิวาเดีย (Ливадийский дворец)

จากความมั่งคั่งของภูมิภาคและภูมิอากาศที่เหมาะสมสำหรับการพักผ่อนของคาบสมุทรโครเมีย ทำให้ในปี ค.ศ. 1860 จักรพรรดิอเล็กซานเดอร์ที่ 2 ได้ทรงรับสั่งให้กระทรวงกิจการสมเด็จพระจักรพรรดิซื้อที่ดิน 40 เฮกตาร์ในหมู่บ้านลิวาเดีย (Ливадия) ริมฝั่งทะเลดำอยู่ห่างจากยัลตา (Ялта) 3 กิโลเมตร จากทายาทเศรษฐีชาวโปแลนด์ เพื่อสร้างเป็นพระราชวังทางภาคใต้สำหรับพระราชวงศ์ และเพื่อการพักผ่อนฟื้นฟูพระพลานามัยของสมเด็จพระจักรพรรดินี จากการระดมช่างฝีมือที่ดีที่สุดในประเทศมาทำการก่อสร้าง ทำให้พระราชวังได้สร้างเสร็จในปี ค.ศ. 1866 และทรงพระราชทานนามว่าพระราชวังลิวาเดีย (Ливадийский дворец) ซึ่งได้กลายเป็นศูนย์กลางและสัญลักษณ์ของ

พระราชอำนาจทางตอนใต้ของจักรวรรดิรัสเซีย ในเขตพระราชฐานมีอาคาร
บริวารเพื่อการใช้สอยต่างๆ ถึง 70 อาคาร ได้มีการสร้างระบบน้ำประปาและต่อ
ระบบโทรศัพท์ สร้างโบสถ์ โรงพยาบาลและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นอื่นๆ ในปี
ค.ศ. 1874 ได้มีการสร้างทางรถไฟเชื่อมเมืองซิมฟีโรปอลกับทางรถไฟไปมอสโก
ทำให้เมืองตามชายฝั่งคาบสมุทรไครเมียกลายเป็นเมืองตากอากาศของเศรษฐี
และชนชั้นสูงของจักรวรรดิรัสเซีย อันนำมาซึ่งความเจริญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ
และสังคมเป็นอย่างมาก ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ไครเมียมีประชากรกว่า
500,000 คน

ในช่วงฤดูหนาวสมเด็จพระจักรพรรดิและพระราชวงศ์ทรงโปรดมาพักที่
พระราชวังลิวาเดียเป็นอันมาก ในปี ค.ศ. 1894 จักรพรรดิอเล็กซานเดอร์ที่ 3
ก็ทรงมาสิ้นพระชนม์ที่พระราชวังแห่งนี้ ในรัชสมัยจักรพรรดินิโคลายที่ 2 ก็ยังทรง
โปรดที่จะแปรพระราชฐานมาประทับที่พระราชวังลิวาเดีย ทรงรับสั่งให้มีการ
สร้างพระตำหนักขาว (Белый дворец) ขึ้นมาใหม่แทนพระตำหนักหลังเดิมที่
รับสั่งให้รื้อออกโดยใช้พระราชทรัพย์ถึง 4 ล้านรูเบิลทองคำ³

³ Игорь Зимин. Царские деньги. Доходы и расходы Дома Романовых. –
М.: Центрполиграф, 2011. – 688 с. – ISBN 978-5-227-02713-9 (1 รูเบิลทองคำราคาประมาณ
ในปี ค.ศ. 1897 อยู่ระหว่าง 150-200 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา)

พระบรมฉายาลักษณ์สุดท้ายของสมเด็จพระจักรพรรดิอเล็กซานเดอร์ที่ 3 ที่ทรงฉายร่วมกับ สมเด็จพระจักรพรรดินี พระราชโอรสและพระราชธิดาทุกพระองค์ ที่พระราชวังลิวาเดีย ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1894 จากซ้ายไปขวา มกุฎราชกุมารนิคาลัย เจ้าฟ้าชายกีโอรกีย์ สมเด็จพระจักรพรรดินีมาเรีย ฟิโอดาร์ฟนา เจ้าฟ้าหญิงโอลกา เจ้าฟ้าชายมิกอฮาอีล เจ้าฟ้าหญิง คเซียบเนีย และสมเด็จพระจักรพรรดิอเล็กซานเดอร์ที่ 3 (Слева на право: цесаревич Николай, великий князь Георгий, императрица Мария Фёдоровна, великая княжна Ольга, великий князь Михаил, великая княжна Ксения и император Александр III)

ในสมัยสหภาพโซเวียตตั้งแต่ปี ค.ศ. 1925 พระราชวังลิวาเดียได้ถูกใช้เป็นบ้านพักฟื้นของชาวนา และในปี ค.ศ. 1931 ได้ถูกแปลงเป็นสถานพักฟื้นเพื่อการรักษาโรคที่เกิดจากการแพ้อากาศหนาว ในช่วงปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 4-11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1945 พระราชวังลิวาเดียได้ถูกใช้เป็นสถานที่ประชุมผู้นำฝ่ายสัมพันธมิตรเรียกว่าการประชุมยัลตาหรือไครเมีย (Ялтинская หรือ Крымская Крымская) โดยได้ต้อนรับผู้นำที่สำคัญคือโยชิฟ สตาลิน (Иосиф Виссарионович Сталин หรือ Джугашвили, груз. 1878 - 1953) ผู้นำสหภาพโซเวียตเจ้าภาพจัดการประชุม วินสตัน เชอร์ชิลล์ (Winston

Leonard Spencer-Churchill) นายกรัฐมนตรีอังกฤษและแฟรงกลินเดลาโน โรสเวลต์ (Franklin Delano Roosevelt) ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกาโดย คณะของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาได้พำนักในพระราชวังนี้ในช่วง 8 วันของการประชุม ตามรายงานการประชุมระหว่างโรสเวลต์-สตาลิน เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ ประธานาธิบดีโรสเวลต์ กล่าวว่า “ขอบเขตการทำลายล้างของทหารเยอรมันในโครเมียนั้นสร้างความตระหนักให้แก่เขาเป็นอันมากเพราะฉะนั้นเขาจึงกระหายเลือดต่อชาวเยอรมันมากยิ่งขึ้นกว่าปีก่อนและเขาหวังว่าจอมพลสตาลินจะเสนอแผนการประหารชีวิตนายทหารจำนวนห้าหมื่นคนของกองทัพบกเยอรมันอีกครั้ง”⁴ ซึ่งการกล่าวถึงการประหารชีวิตนายทหารเยอรมันดังกล่าวนี้ โยชิฟ สตาลิน ผู้นำโซเวียตได้เสนอต่อประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกาให้ประหารชีวิตนายทหารชาวเยอรมันราวๆ ห้าหมื่นถึงหนึ่งแสนคนในปลายปี ค.ศ. 1943 ระหว่างงานเลี้ยงสโมสรไตรภาคีในการประชุมเตหะราน (Tegheranская конференция) โดยประธานาธิบดีสหรัฐได้กล่าวติดตลกว่า “แค่สี่หมื่นเก้าพัน”⁵ ส่วนวินสตัน เชอร์ชิล ได้โต้เถียงแนวคิด “ประหารชีวิตเหล่าทหารที่สู้รบเพื่อประเทศของตนให้ตายเสียอย่างเลือดเย็น” นี้ แต่เขายืนยันว่า ผู้กระทำความผิดอาญาสงครามต้องชดใช้ความผิดของตนและตามปฎิญญาสากลที่เขาเขียนขึ้นเองโดยนายทหารเหล่านั้น จะต้องถูกพิจารณาโทษ ณ สถานที่ที่ได้กระทำความผิด เชอร์ชิลล์ได้เป็นผู้ต่อต้านการประหารเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองอย่างแข็งขัน⁶

⁴United States Department of State Foreign relations of the United States. Conferences at Malta and Yalta, 1945. p.571

⁵Tehran Conference: Tripartite Dinner Meeting November 29, 1943 Soviet Embassy, 8:30 PM

⁶John Crossland *Churchill: execute Hitler without trial* in The Sunday Times, 1 January, 2006

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้สิ้นสุดลง พระราชวังลิวาเดียได้ถูกแปลงให้เป็นบ้านพักตากอากาศของผู้นำประเทศโดยสตาลินได้มาพักที่พระราชวังแห่งนี้ 2 ครั้ง หลังการถึงแก่กรรมของโยชิฟ สตาลิน ในปี ค.ศ. 1953 พระราชวังได้ถูกใช้เป็นสถานพักผ่อนอีกครั้งจนถึงปี ค.ศ. 1974 ท้องพระโรงของพระราชวังส่วนที่ได้มีการจัดประชุมของการประชุมยัลตาได้ถูกบูรณะและเปิดเป็นอนุสรณ์สถานให้ประชาชนได้เข้าชม⁷

หลังประเทศสหภาพโซเวียตล่มสลายคาบสมุทรไครเมียได้ตกเป็นของประเทศยูเครน ในปี ค.ศ. 1993 พระราชวังลิวาเดียได้รับการจัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑสถาน โดยท้องพระโรงที่ใช้เป็นสถานที่จัดประชุมยัลตาได้จัดแสดงนิทรรศการ “การประชุมยัลตา ค.ศ. 1945” ส่วนบนชั้นที่ 2 ของพระราชวังที่เคยเป็นห้องที่ประทับของราชวงศ์ได้บูรณะให้มีสภาพใกล้เคียงกับสมัยที่ราชวงศ์เสด็จมาประทับ และจัดเป็นนิทรรศการ “ราชวงศ์โรมานอฟที่ลิวาเดีย” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตและการพักผ่อนของราชวงศ์โรมานอฟในพระราชวังแห่งนี้

สงครามกลางเมือง

หลังการปฏิวัติสังคมนิยม ในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1917 ไครเมียกลายเป็นสาธารณรัฐ (republic) หนึ่งของสหภาพโซเวียตและได้เกิดสงครามกลางเมืองขึ้นโดยชาวดาตาร์ซึ่งนำโดยมิลลี ฟิร์กา (Милли Фирка) พยายามยึดอำนาจการปกครองในคาบสมุทรไครเมียแต่ถูกต่อต้านโดยคณะกรรมการทหารปฏิวัติบอลเชวิค (Большевистский Военно-революционный комитет) ซึ่งสามารถยึดทุกเมืองคืนมาจากกองกำลังดาตาร์ได้ในต้นเดือนมีนาคม ค.ศ. 1918 และได้ผนวกแคว้นดีฟริดาเข้ากับสหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตรัสเซีย (Российская Советская Федеративная Социалистическая Республика (РСФСР)) ในเดือนเมษายนปีเดียวกันพันเอกบัลบาชาน (Петр Фёдорович Болбочан, 1883 - 1919) อดีตนายทหารสมเด็จพระเจ้าพรตรัสเซียได้นำกองทหารยูเครน

⁷ Наш Крым. Часть I. Под редакцией В. Е. Потехина. Симферополь, «Таврия» 1992 г.

เคลื่อนกำลังเข้ายึดครองยิปาโตเรีย (Евпатория) เมืองตากอากาศชายฝั่งตะวันตกของไครเมียและเมืองซิมฟีโรป็อล จากนั้นกองทัพบกเยอรมนีนำโดยนายพลฟอน โกช (Robert von Kosch) ได้เคลื่อนทัพตามเข้ามา จากการเจรจาของผู้นำกองทัพของทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยกดินแดนไครเมียที่ตนเองยึดครองมาได้ให้กับชาวตาตาร์ที่ได้ลุกขึ้นต่อสู้เป็นพันธมิตรกับเยอรมนีและอ้างสิทธิ์ตามประวัติศาสตร์เป็นผู้ครอบครองไครเมีย โดยได้มอบหมายให้ผู้นำชาวตาตาร์สุลัยมานซุลเกียวิช (Сулейман Сулькевич) เป็นผู้บริหารรัฐบาลของแขวงปกครองตนเองไครเมีย (автономное Крымское краевое правительство) แต่ในทางปฏิบัติแล้วไครเมียตกอยู่ภายใต้การยึดครองของกองทัพเยอรมนี ระหว่างเดือนเมษายนถึงมิถุนายน ค.ศ. 1919 ทหารกองทัพแดงของสหภาพโซเวียตได้เข้ายึดครองไครเมียอีกครั้งแต่ก็ต้องถอนกำลังออกมาเมื่อกองทัพต่อต้านการปฏิวัติหรือกองทัพขาว (Белая армия-Белогвардейцы) นำโดยพลตรีอันโตน ดินิคิน (Антон Иванович Деникин) เข้ามาโจมตียึดคืนแล้วตั้งรัฐบาลรัสเซียภาคใต้ (Правительство Юга России) ขึ้นโดยเขาได้ทำหน้าที่เป็นรักษาการผู้นำประเทศ ระหว่างเดือนมกราคมถึงมีนาคม ค.ศ. 1920 กองทัพแดงของสหภาพโซเวียตได้นำกำลังพล 40,000 นายพยายามเข้ายึดครองไครเมียอีกครั้งแต่ทหารกองทัพขาวซึ่งมีเพียง 4,000 นายได้ต่อต้านเอาไว้ได้ถึง 3 เดือน จนกระทั่งร้อยเอกอาร์โลฟ (капитан Орлов) แห่งกองทัพขาวร่วมกับนายทหารหนุ่ม 300 นายก่อการกบฏเข้ายึดเมืองซิมฟีโรป็อลและจับกุมนายพลกองทัพขาวส่งให้กองทัพแดงหลายนาย ทำให้กองทัพแดงสามารถบุกเข้ายึดเมืองหลักๆ ของไครเมียได้สำเร็จอีกครั้ง หลังสงครามกลางเมืองแย่งชิงคาบสมุทรไครเมีย กองทัพแดงลงโทษประหารชีวิตผู้ต่อต้านและผู้ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งร้อยเอกอาร์โลฟและพรรคพวกที่ไม่เห็นด้วยกับอุดมการณ์ของพรรคบอลเชวิคตามคำบอกเล่าของผู้รอดชีวิตคาดว่ามีจำนวนระหว่าง 20,000-80,000 คน⁸

⁸Владимира Куковьякина «Кровь текла к морю...», Ялта («Вечерние вести», №108, 27 июля 2004 г.)

หลังสงครามกลางเมือง ค.ศ. 1918-1920 โครเมียเหลือประชากรอยู่ 720,000 คนจากช่วงก่อนสงครามที่มี 800,000 คน โดยเป็นชาวรัสเซีย 400,000 คน ชาวตาตาร์ 200,000 คน ชาวยิว 68,000 คนและชาวเยอรมัน 40,000 คน ระหว่างปี ค.ศ. 1921-1923 ได้เกิดทุพภิกขภัยขึ้นทั่วโครเมียทำให้ประชากรล้มตายจากความอดอยากกว่า 100,000 คน ในจำนวนนี้เป็นชาวตาตาร์ประมาณ 75,000 คน

ในวันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 1921 ได้มีการจัดตั้งสาธารณรัฐปกครองตนเองสังคมนิยมโซเวียตโครเมีย จากการสำรวจประชากรโครเมียในปี ค.ศ. 1939 มีประชากรทั้งสิ้น 1,126,000 คน ในจำนวนนี้เป็นประชากรเชื้อชาติรัสเซียร้อยละ 49.6 เชื้อชาติตาตาร์ร้อยละ 19.4 เชื้อชาติยูเครนร้อยละ 13.7 เชื้อชาติยิวร้อยละ 5.8 และเชื้อชาติเยอรมันร้อยละ 4.5⁹ หลังจากได้มีการขับไล่ชาวตาตาร์ให้ออกจากโครเมียระหว่างปี ค.ศ. 1944-1946 สาธารณรัฐปกครองตนเองสังคมนิยมโซเวียตโครเมียได้ถูกปรับเปลี่ยนสถานะจากสาธารณรัฐเป็นโอบลัสต์ (Область - มณฑล)¹⁰

สงครามโลกครั้งที่ 2

ในวันที่ 18 สิงหาคม ค.ศ. 1941 ช่วงต้นของสงครามโลกครั้งที่ 2 ชาวเยอรมันที่อาศัยอยู่ที่โครเมียประมาณ 60,000 คนได้ถูกขับไล่ออกจากเมือง¹¹ ในเดือนพฤศจิกายนปีเดียวกันกองทัพแดงเริ่มถอยทัพออกจากโครเมียเนื่องจากด้านทานกองทัพนาซีเยอรมันไม่ไหว หลังจากยึดครองพื้นที่ได้ทั้งคาบสมุทรแล้ว กองทัพนาซีเยอรมันได้จัดให้โครเมียอยู่ภายใต้การควบคุมของกองบัญชาการ

⁹<http://swjatoslaws.narod.ru/narod.htm>

¹⁰Закон РСФСР от 25 июня 1946 г. Об упразднении Чечено-Ингушской АССР и о преобразовании Крымской АССР в Крымскую область:
<http://sevkrimrus.narod.ru/ZAKON/1945-46.htm#z>

¹¹www.blackseanews.net/read/23279

กองทัพเยอรมันในยูเครน และได้กวาดล้างสังหารชาวรัสเซียที่เป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ ชาวยิวและยิปซีที่จับได้ในโครเมียทั้งหมด ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1944 กองทัพแดงของสหภาพโซเวียตได้เริ่มการโจมตียึดคืนโครเมียจากกองทัพนาซีเยอรมัน ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงมิถุนายนกองทัพแดงได้ขับไล่ชาวตาดาร์อาร์มาเนียน กรีก บัลกาเรียนกว่า 183,000 คน¹² ออกจากคาบสมุทรโครเมีย เนื่องจากเห็นว่าได้ให้ความร่วมมือกับกองทัพนาซีเยอรมันผู้รุกรานเป็นอย่างดี

ในปี ค.ศ. 1989 สภาโซเวียตสูงสุดแห่งสหภาพโซเวียตได้ออกมายอมรับว่าการขับไล่ชาวตาดาร์ออกจากโครเมียเป็นการละเมิดกฎหมายและถือเป็นการอาชญากรรม¹³ จากนั้นชาวตาดาร์ที่มีถิ่นฐานเดิมในโครเมียได้รับอนุญาตให้กลับไปอยู่ในโครเมียได้ จึงได้มีการอพยพของชาวตาดาร์ครั้งใหญ่อีกครั้งหนึ่ง

การผนวกโครเมียเข้ากับยูเครน

คาบสมุทรโครเมียหลังสงครามโลกมีความเสียหายอย่างมากอีกทั้งขาดแรงงานที่จะมาบูรณะฟื้นฟูเมืองเนื่องจากชาวตาดาร์ที่ส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้แรงงาน ถูกขับไล่ออกไปในที่สุดท้ายของสงคราม ในวันที่ 19 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1954 สภาโซเวียตสูงสุดของสหภาพโซเวียตภายใต้การนำของนายนิคิตา ครุซเชฟ (Никита Сергеевич Хрущёв, 1894-1971) ผู้นำสหภาพโซเวียตที่เติบโตมาจากเลขาธิการเอกพรรคคอมมิวนิสต์ยูเครนได้มีมติให้โครเมียผนวกเข้าเป็นหน่วยการปกครองของยูเครนโดยให้เหตุผลว่ามีพื้นที่ใกล้เคียงกัน เศรษฐกิจร่วมกัน มีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมใกล้ชิดกับยูเครน¹⁴

¹²www.grani.ru/Politics/world/Europe/Ukraine/m.226502.html

¹³<http://www.alexanderyakovlev.org/fond/issues-doc/67924>

¹⁴www.istpravda.com.ua/articles/2011/02/21/26135/

การผนวกคาบสมุทรไครเมียเข้าเป็นหน่วยการปกครองหนึ่งของยูเครน ในสมัยสหภาพโซเวียตนั้น ในมุมมองของประธานาธิบดีรัสเซียวลาดีมีร์ ปูติน เห็นว่าเป็นการกระทำของนายนิคิตา ครุชเชฟที่ไม่รู้ว่าทำไปเพื่อแลกเปลี่ยนกับการ สนับสนุนทางการเมืองจากพรรคในยูเครน หรือจะลบล้างความผิดของตนที่ได้ทำ กับผู้เห็นต่างทางการเมืองชาวยูเครนก่อนหน้านี้¹⁵ แต่สำหรับชาวไครเมียใน ยูเครนนั้นก็ไม่ได้ถือว่าเป็นเรื่องร้ายแรงและไม่คิดว่ารัสเซียกับยูเครนจะแยกจากกันได้ ดังคำปราศรัยของนายปูตินได้แสดงไว้ในพิธีลงนามในสัญญารับไครเมียและ ซีวัสโตป็ลเข้าเป็นหน่วยการปกครองของรัสเซียในวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2514 ว่า “ไม่มีใครไปถามพวกเขาเลยว่าอยากจะผนวกเข้ากับยูเครนหรือเปล่า...แต่ก็เป็น ที่เข้าใจกันว่ามติดังกล่าวเป็นเพียงการประกาศอย่างเป็นทางการ ของการส่ง มอบพื้นที่การบริหารงานภายในประเทศขนาดใหญ่ ในตอนนั้นไม่มีใครคิดว่า รัสเซียกับยูเครนจะแยกจากกันและเป็นต่างรัฐได้ แต่มันก็เป็นไปแล้ว”

นักวิชาการด้านกฎหมายและนักรัฐศาสตร์รัสเซียส่วนใหญ่เห็นว่าในการ ผนวกไครเมียเข้าเป็นหน่วยการปกครองของยูเครนนั้นไม่ได้รวมถึงเมืองซีวัสโตป็ล เพราะในปี ค.ศ. 1954 ไม่ได้มีการมอบซีวัสโตป็ลให้อยู่ภายใต้การบริหารของยูเครน ด้วยตั้งแต่ปี ค.ศ. 1948 ซีวัสโตป็ลได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเมืองระดับสาธารณรัฐ ที่ขึ้นตรงต่อสหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตรัสเซีย ซึ่งสภาโซเวียต สูงสุดของสหพันธรัฐรัสเซียก็ได้ยืนยันยืนยันความเป็นผู้ครอบครองนี้ โดยได้ออกเป็น กฎฐีกาเลขที่ 5359-1 “ว่าด้วยสถานะของเมืองซีวัสโตป็ล”¹⁶

¹⁵<http://www.kremlin.ru/news/20603>

¹⁶Постановление ВС РФ, №5359-1 от 07.09.1993

หลังสหภาพโซเวียตล่มสลาย

ในวันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 1991 มณฑลไครเมียแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตยูเครนได้ดำเนินการให้มีการลงประชามติเพื่อให้สาธารณรัฐมีสถานะเป็นสาธารณรัฐปกครองตนเองอย่างแท้จริงและหากจะอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศใดก็ให้เป็นไปบนพื้นฐานของข้อตกลง ดังนั้นคำถามในการการลงประชามติจึงได้สอบถามความเห็นของชาวไครเมียว่า “ท่านเห็นด้วยกับการคืนสถานะสาธารณรัฐปกครองตนเองสังคมนิยมโซเวียตไครเมียให้เป็นหน่วยการปกครองหนึ่งของสหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตภายใต้ข้อตกลงของสหภาพหรือไม่” ซึ่งมีผู้มาใช้สิทธิ์ 1,441,014 คนคิดเป็นร้อยละ 81.37 ของผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง โดยชาวไครเมียร้อยละ 93.26 ของผู้มาใช้สิทธิ์เห็นด้วยกับการคืนสถานะสาธารณรัฐปกครองตนเองสังคมนิยมโซเวียตไครเมียให้เป็นหน่วยการปกครองหนึ่งของสหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตภายใต้ข้อตกลงของสหภาพ¹⁷ จากผลของการลงประชามติได้ทำให้สภาสูงของยูเครน (Верховная рада України) จัดประชุมรับรองกฎหมายว่าด้วยการคืนสถานะสาธารณรัฐปกครองตนเองสังคมนิยมโซเวียตไครเมียให้เป็นหน่วยการปกครองหนึ่งของสหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1991¹⁸ และในอีก 4 เดือนต่อมาได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตยูเครน ค.ศ. 1978 เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคืนสถานะสาธารณรัฐปกครองตนเองสังคมนิยมโซเวียตไครเมียให้เป็นหน่วยการปกครองหนึ่งของสหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต¹⁹

¹⁷Первый советский плебисцит – всекрымский референдум 1991 года. Справка. // РИА Новости (20 января 2011). Проверено 2 апреля 2014. <http://ria.ru/spravka/20110120/323139824.html>.

¹⁸Закон о восстановлении Крымской АССР, <http://sevkrimrus.narod.ru/Zakon/1991-2htm>

¹⁹Про внесення змін і доповнень до Конституції (Основного ...) | від 19.06.1991 № 1213а-XII, <http://Zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1213%D0%B0-12>

หลังความล้มเหลวของการยึดอำนาจจากประธานาธิบดีมิคาอิล การบาโชฟ (Михаил Сергеевич Горбачёв) โดยคณะกรรมการฉุกเฉินแห่ง รัฐ (Государственный комитет по чрезвычайному положению) ที่นำโดยรองประธานาธิบดีกินาดีย์ ยานายิฟ (Геннадий Иванович Янаев) ระหว่างวันที่ 18-21 สิงหาคม ค.ศ. 1991 ทำให้ผู้นำสาธารณรัฐต่างๆ ของ สหภาพโซเวียตเห็นโอกาสที่จะนำอิสรภาพมาสู่สาธารณรัฐของตนซึ่งจะทำให้ พวกเขาได้ก้าวขึ้นเป็นผู้นำประเทศอย่างไร้การขัดขวางจากรัฐบาลกลางของ สหภาพโซเวียต การก่อการกบฏดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความอ่อนแอของ รัฐบาลกลางอย่างชัดเจน ดังนั้นในวันที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 1991 สหภาพโซเวียต สูงสุดสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตยูเครนได้รับรองกฎหมายว่าด้วยการเป็นรัฐ อิสระของยูเครน และจัดให้มีการลงประชามติเพื่อรองรับความชอบธรรมของ กฎหมายดังกล่าวในวันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ. 1991

ระหว่างปี ค.ศ. 1992-1994 นักการเมืองรัสเซียได้มีความพยายามที่จะ แยกไครเมียออกจากยูเครน แต่ถูกยูเครนต้านไว้ได้ตลอด ในขณะที่เดียวกัน ไครเมียก็ยังคงเป็นสาธารณรัฐปกครองตนเองอยู่ซึ่งเท่ากับว่ายังมีโอกาสที่จะแยก ตัวออกจากยูเครนได้ แต่ต้องรอให้ปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมีความพร้อมเสียก่อน ความพยายามที่นักการเมืองรัสเซียได้ดำเนินการนั้นเริ่มจากการที่สภาสูงของ สหพันธ์รัสเซียได้รับรองกฎหมายที่ 2809-1 ที่ยอมรับว่า กฎฎีกาที่ออก โดยสภาโซเวียตสูงสุดของสหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตรัสเซีย ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1954 “ว่าด้วยการมอบมณฑลไครเมียหน่วยการปกครองของ สหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตรัสเซียให้เป็นหน่วยการปกครองของ สาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตยูเครน” นั้น “ไม่มีผลตามกฎหมายตั้งแต่ได้ ประกาศใช้” ด้วยการประกาศใช้กฎฎีกาดังกล่าวได้ละเมิดรัฐธรรมนูญของ สหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตรัสเซีย และกระบวนการทางกฎหมาย²⁰

²⁰ Постановление ВС России «О правовой оценке решений высших органов государственной власти РСФСР по изменению статуса Крыма, принятых в 1954 году»

ในขณะที่เดียวกันรัฐสภารัสเซียก็ได้กล่าวถึงผลที่ตามมาจากกฤษฎีกาปี ค.ศ. 1954 ว่าได้มีการถือปฏิบัติตามนั้นมาโดยตลอด อีกทั้งการทำข้อตกลงระหว่างรัสเซียและยูเครนในวันที่ 19 พฤศจิกายน ค.ศ. 1990 ซึ่งสาระส่วนหนึ่งได้ระบุว่าทั้งสองฝ่ายจะไม่มีข้อพิพาทเรื่องดินแดน และในหลักการของกลุ่มประเทศเครือรัฐอิสระ (Commonwealth of Independent States; CIS) ได้เน้นย้ำในเรื่องนี้อย่างชัดเจน ดังนั้นการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับไครเมียต้องใช้การเจรจาระหว่างยูเครนกับรัสเซียตามความประสงค์ของประชาชนชาวไครเมีย

การประชุมสภาสูงสาธารณรัฐปกครองตนเองไครเมียสมัยที่ 7 ในวันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ. 1992 สภาสูงสาธารณรัฐปกครองตนเองไครเมียได้รับรอง “กฎหมายว่าด้วยการประกาศเป็นรัฐอิสระของสาธารณรัฐไครเมีย”²¹ แต่ถูกกดดันจากรัฐบาลยูเครนต้องยกเลิกการรับรองกฎหมายดังกล่าว จากการให้สัมภาษณ์ของนายลีโอนิด ครัฟชุก (Леонід Макарович Кравчук) อดีตประธานาธิบดียูเครนที่ดำรงตำแหน่งในช่วงเวลาดังกล่าวได้เปิดเผยว่าทางการยูเครนได้เตรียมพร้อมที่จะทำสงครามกับสาธารณรัฐไครเมีย ในขณะที่เดียวกันรัฐสภารัสเซียในฐานะผู้สืบทอดสิทธิ์ของสหภาพโซเวียตก็ได้ลงมติยกเลิกมติของสภาโซเวียตสูงสุดแห่งสหภาพโซเวียต ค.ศ. 1954 ในการผนวกไครเมียเข้ากับยูเครน เพื่อเป็นแรงหนุนและสร้างความชอบธรรมให้กับไครเมียในการประกาศแยกเป็นรัฐอิสระ

การประชุมสภาสูงสาธารณรัฐปกครองตนเองไครเมียในวันที่ 6 พฤษภาคม ค.ศ. 1992 ได้มีการรับรองรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐไครเมียและมีประธานาธิบดีเป็นผู้บริหารสูงสุดของสาธารณรัฐ²² แต่รัฐบาลยูเครนเห็นว่าขัดกับรัฐธรรมนูญของยูเครนและสภาสูงของยูเครนได้มีมติยกเลิกรัฐธรรมนูญนี้รวมทั้งตำแหน่งประธานาธิบดีในวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 1995

²¹Акт о провозглашении государственной самостоятельности Республики Крым // Ведомости Верховного Совета Крыма, 1991–1992, № 5, С. 243.

²²Конституция Республики Крым, принятая седьмой сессией Верховного Совета Крыма 6 мая 1992 года, «Ведомости ВС Крыма», № 204-1, № 4, ст.228.

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1994 เป็นต้นมาชาวไครเมียได้เคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ มาโดยตลอด เพื่อที่จะให้สาธารณรัฐได้กลับไปเป็นส่วนหนึ่งของประเทศรัสเซีย จากส่วนหนึ่งของนโยบายหาเสียงเลือกตั้งของพรรคการเมืองนิยมรัสเซียได้ ประกาศเป็นข้อความหลักของการหาเสียงว่า “จะนำไครเมียกลับไปอยู่กับรัสเซีย”²³ ซึ่งได้ทำให้พวกเขาได้รับการเลือกตั้งมาเป็นคณะผู้บริหารไครเมียโดยตลอด ด้วยนโยบายที่สวนทางกับรัฐบาลยูเครน ทำให้ผู้บริหารไครเมียถูกต่อต้านจากรัฐบาลยูเครนในรูปแบบต่างๆ มาโดยตลอด แต่ที่หนักไปกว่านั้นคือการขาดการสนับสนุนจากรัฐบาลรัสเซียที่ได้เปลี่ยนนโยบายต่างประเทศโดยหันไปนิยมตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปลายสมัยที่นายอันเดรย์ โคซียร์ฟ (Андрей Владимирович Козырев) เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (ค.ศ. 1990-1996) จากความละเอียดของรัสเซียในปัญหาไครเมียในช่วงปี ค.ศ. 1995-1996 ทำให้ยูเครนสบโอกาสเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญของไครเมียและ ยกเลิกตำแหน่งประธานาธิบดีของสาธารณรัฐไครเมียที่เป็นประธานาธิบดี สายนิยมรัสเซียมาโดยตลอด

เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1994 รัฐสภาไครเมียได้มีมติให้นำรัฐธรรมนูญฉบับ ปี ค.ศ. 1992 กลับมาใช้ซึ่งจะมีผลให้ไครเมียเป็นอิสระจากยูเครน จากกระแสความต้องการดังกล่าวทำให้ยูเครนเตรียมพร้อมที่จะใช้กำลังกับไครเมีย แต่ผู้นำรัสเซีย ได้เจรจาไม่ให้ทั้งสองฝ่ายใช้ความรุนแรงและให้ยูเครนพิจารณาให้เสรีภาพแก่ไครเมีย บ้างเพื่อลดกระแสความต้องการเป็นอิสระภาพ ดังนั้นในวันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1994 สภาสูงยูเครนได้มีมติเปลี่ยนชื่อสาธารณรัฐไครเมีย (Республика Крым) เป็น สาธารณรัฐปกครองตนเองไครเมีย (Автономная Республика Крым) แต่ภายหลังก็มีการยกเลิกรัฐธรรมนูญและแก้ไขกฎหมายหลายฉบับรวมทั้งยกเลิก ตำแหน่งประธานาธิบดีของสาธารณรัฐ

²³ Полунов, Александр Юрьевич. Общественные организации русского Крыма: политическая деятельность, стратегии взаимоотношений с властью. Государственное управление. Выпуск № 21. Декабрь 2009 года.

สืบเนื่องจากการล่มสลายของสหภาพโซเวียต ทำให้ฐานทัพเรือและโครงสร้างพื้นฐานของฐานทัพเรือรัสเซียในทะเลดำกว่าร้อยละ 70 ตกไปอยู่ในเขตพื้นที่ของยูเครน ส่งผลให้ทัพเรือรัสเซียในทะเลดำไม่สามารถคานอำนาจกับกองกำลังทางเรือของนาโตในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนได้ ตามวัตถุประสงค์ของการตั้งฐานทัพเรือในทะเลดำ ดังนั้นในวันที่ 28 มีนาคม ค.ศ. 1997 รัฐบาลรัสเซียได้ลงนามในข้อตกลงเช่าฐานทัพเรือที่เมืองซีวีลโตนีลจากยูเครนเป็นเวลา 20 ปี (ค.ศ. 1997-2017) ค่าเช่าปีละ 97.75 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยหักจากพื้นที่ยูเครนติดรัสเซียโดยมีเงื่อนไขว่ารัสเซียสามารถมีเรือได้ 388 ลำ (รวมเรือดำน้ำ 14 ลำ) เครื่องบิน 161 ลำ (เท่ากับตุรกี) และเพื่อเป็นการแลกกับการลดราคาก๊าซธรรมชาติที่ยูเครนซื้อจากรัสเซียปีละ 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในวันที่ 21 เมษายน ค.ศ. 2010 ประธานาธิบดีวีกตอร์ ยานูโควิช (Віктор Янукович) แห่งยูเครนได้ลงนามร่วมกับประธานาธิบดีดิมิทรี มิดเวียดีฟ ในข้อตกลงต่อสัญญาเช่าฐานทัพเรือรัสเซียในไครเมียออกไปอีก 25 ปี (ค.ศ. 2017-2042)²⁴

ในการประชุมสภาสูงสาธารณรัฐไครเมียสมัยที่ 2 วันที่ 21 ตุลาคม ค.ศ. 1998 ได้มีมติรับรองรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสาธารณรัฐปกครองตนเองไครเมียและสภาสูงยูเครนก็ได้ผ่านร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวไปให้ประธานาธิบดีลีโอนิด คูชมาลงนามรับรองในวันที่ 23 ธันวาคม ค.ศ. 1998 รัฐธรรมนูญใหม่ของไครเมียได้สร้างความไม่พอใจให้ชาวไครเมียเชื้อสายรัสเซียซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของไครเมียเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่าชื่อเรียกสาธารณรัฐปกครองตนเองตามรัฐธรรมนูญจะดูเหมือนว่าพวกเขาจะมีอิสระที่จะปกครองตนเองแต่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญยังมีข้อจำกัดสิทธิของพวกเขาอีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ ค่าใช้จ่ายและสวัสดิการสังคมกับชาวรัสเซียที่อยู่ในประเทศรัสเซียแล้วยังทำให้พวกเขาไฝฝืนที่จะหลุดพ้นจากการปกครองที่ไร้ประสิทธิภาพของรัฐบาลยูเครน ตัวอย่างที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมที่สุดคือค่าจ้างและเงินบำนาญทำให้พวกเขามีใจฝักใฝ่ที่จะเป็นส่วนหนึ่งของรัสเซียเพื่อจะได้มีคุณภาพ

²⁴<http://www.aif.ru/dontknows/file/1120207>

ชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยในรัสเซียค่าจ้างเฉลี่ยอยู่ที่ 1,040 ดอลลาร์สหรัฐฯ²⁵ ต่อเดือน ในขณะที่ในยูเครนค่าจ้างเฉลี่ย 298 ดอลลาร์สหรัฐฯต่อเดือน²⁶ บำนาญในรัสเซียเฉลี่ย 362 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อเดือน²⁷ แต่ในยูเครนบำนาญเฉลี่ยเพียง 130 ดอลลาร์สหรัฐฯ²⁸ เท่านั้น ในขณะที่ราคาสินค้าและบริการของทั้งสองประเทศโดยเฉลี่ยแล้วไม่แตกต่างกันมากนัก ยิ่งไปกว่านั้นชาวยูเครนยังต้องใช้พลังงานในราคาที่สูงกว่าชาวรัสเซียมาก ทำให้คุณภาพชีวิตของประชากรของทั้งสองประเทศมีความแตกต่างกันมาก

ตารางเปรียบเทียบค่าจ้างและบำนาญเฉลี่ยในประเทศรัสเซียและยูเครน

ประเทศ/ค่าจ้าง/บำนาญ	ค่าจ้างเฉลี่ย (พฤษภาคม พ.ศ. 2557)	เงินบำนาญเฉลี่ย (เมษายน พ.ศ. 2557)
ประเทศรัสเซีย	1,040 ดอลลาร์สหรัฐฯ	362 ดอลลาร์สหรัฐฯ
ประเทศยูเครน	298 ดอลลาร์สหรัฐฯ	130 ดอลลาร์สหรัฐฯ

จากความแตกต่างทางรายได้ของทั้งสองประเทศทำให้ชาวยูเครนกว่า 5 แสนคนอพยพหนีภัยทางเศรษฐกิจเข้ามาทำงานในรัสเซียในขณะที่ชาวโครเมียเชื้อสายรัสเซียต้องการให้โครเมียกลับไปอยู่ภายใต้การปกครองของรัสเซีย

ความสูงของมของปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้โครเมียกลับมารวมกับรัสเซียอีกครั้งนั้นเกี่ยวเนื่องกับการแบ่งขั้วของมหาอำนาจโลกหลังคริสต์ศตวรรษที่ 2000 โดยในยูเครนนั้ได้เกิดการแบ่งขั้วความนิยมในมหาอำนาจระหว่างประชากรที่พูด

²⁵http://www.gks.ru/bgd/tree/B13_00/Isswww.exe/Stg/dk07/6-0.htm

²⁶<http://www.rbc.ua/rus/news/economic/srednyaya-zarplata-v-ukraine-v-mae-ostalas-na-urovne-prishlogo-26062014135900>

²⁷<http://www.rg.ru/2014/03/31/pensii-krim-site.html>

²⁸<http://www.fontanka.ru/2014/07/08/019/>

ภาษารัสเซียและนิวยอร์กกับผู้บริหารระดับสูงชาวยูเครนที่นิยมตะวันตกและสหรัฐอเมริกา โดยทั้งสองฝ่ายใช้การเมืองของประเทศเป็นเครื่องมือที่จะทำให้ตนเองบรรลุเป้าหมาย โดยฝ่ายนิวยอร์กต้องการให้ยูเครนมีความใกล้ชิดกับรัสเซียมากยิ่งขึ้น ส่วนฝ่ายนิวยอร์กนั้นต้องการให้ยูเครนเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพยุโรปและนาโต จากความเห็นต่างและไม่ยอมรับต่อความเห็นของอีกฝ่ายหนึ่ง ทำให้ทั้งสองฝ่ายเกิดความขัดแย้งและกระทบกระทั่งกันโดยตลอด²⁹ ส่งผลให้ประเทศขาดเสถียรภาพทางการเมือง ขาดสภาพความเป็นนิติรัฐ ซึ่งกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศโดยรวม ปราบฏุกการณ์ดังกล่าวได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่ทำให้ฝ่ายการเมืองในไครเมียได้จัดให้มีการลงประชามติแยกตัวออกจากยูเครน และยูเครนเองก็ไม่มีศักยภาพที่จะต่อต้านกระแสดังกล่าวได้

วิกฤตการณ์ทางการเมืองในยูเครนซึ่งเริ่มขึ้นในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2013 นั้น ผู้นำสาธารณรัฐปกครองตนเองไครเมียได้ให้การสนับสนุนประธานาธิบดีวิกตอร์ ยานูโควิชและรัฐบาลยูเครนภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีนิกอลาย อาซาร์ฟ (Николай Азаров) โดยพิจารณาการทำงานของฝ่ายค้านว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศ ในขณะที่เดียวกันสภาสูงของสาธารณรัฐปกครองตนเองไครเมียก็ได้สนับสนุนการที่นายกรัฐมนตรียูเครนได้ชะลอกระบวนการเข้าร่วมกับสหภาพยุโรป³⁰ และเรียกร้องให้ชาวไครเมียกระชับความสัมพันธ์กับภูมิภาคของรัสเซียให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น³¹

²⁹Tatiana Buba. Russo-Ukrainian Relations: Sevastopol and the Black Sea Fleet. // GWU International Affairs Review, Vol. XIX, No. 1: Spring/Summer 2010.

³⁰Крымский парламент решил, что надо поддержать Азарова и Россию – Европейская правда, 22 ноября 20

³¹Решение Верховного Совета Автономной Республики Крым от 27 ноября 2014 года № 1477-6/13 «О политической ситуации»

การยึดอำนาจประธานาธิบดีวิกตอร์ ยานูโควิชของฝ่ายค้านและสถาปนา
อำนาจใหม่ในกรุงเคียฟ ได้สร้างความรุนแรงของกระแสการแยกตัวออกจาก
ยูเครนของไครเมีย ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือการได้รับการสนับสนุนจากรัสเซียอย่าง
เต็มที่

วิกฤตการณ์ไครเมีย

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่เอื้อให้เกิดวิกฤตการณ์ในไครเมีย คือ
วิกฤตการณ์ทางการเมืองยูเครน ที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างฝ่ายรัฐบาลที่นำ
โดยประธานาธิบดีวิกตอร์ ยานูโควิช กับฝ่ายค้านในประเด็นการชะลอการลงนาม
ในข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือกับสหภาพยุโรป (European Union Association
Agreement) ของรัฐบาลยูเครน โดยให้เหตุผลว่ายูเครนมีความจำเป็นที่จะต้อง
พัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับรัสเซียและประเทศเครือรัฐอิสระ (The
Commonwealth of Independent States: CIS)³² ทำให้ฝ่ายค้านที่ต้องการให้
ประเทศเข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรปและสมาชิกองค์การสนธิสัญญาป้องกัน
แอตแลนติกเหนือ (North Atlantic Treaty Organization-NATO) ได้เร่งระดม
มวลชนผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์และสื่อสารมวลชน เพื่อออกมาชุมนุมต่อต้าน
ประธานาธิบดีและรัฐบาล ที่จัตุรัสกลางกรุงเคียฟ เริ่มจากวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ.
2013 เป็นต้นมาตามแบบอย่างของการปฏิวัติสีส้ม (Оранжевая революция)
ปี ค.ศ. 2004 ที่เคยประสบความสำเร็จมาแล้ว การชุมนุมครั้งใหม่นี้สื่อสังคม
ออนไลน์และสื่อมวลชนเรียกว่า “อีฟราไมดาน” (Евромайдан)

ผลของการชุมนุมกดดันรัฐบาลและประธานาธิบดียานูโควิช ทำให้
ประธานาธิบดีต้องยอมผ่อนปรนให้กับกลุ่มผู้ชุมนุมมาตามลำดับ นับตั้งแต่การ
เรียกประชุมสภาสูงเป็นการฉุกเฉินเพื่อแก้ไขกฎหมายหลายมาตราที่ผู้ชุมนุมเรียกร้อง
ออกรัฐบัญญัตินิรโทษกรรมให้กับผู้ร่วมชุมนุมที่ถูกจับกุม ปลดนายกรัฐมนตรี้และ

³²http://www.lb.ua/news/2013/11/21242263_ukraina_priostanovila_podgotovku.html

ยุคคณะรัฐมนตรี ยอมให้มีการจัดตั้งรัฐบาลผสม แต่กลุ่มผู้ชุมนุมยังไม่พอใจ หลังจากได้รับนิรโทษกรรมแล้วกลุ่มผู้ชุมนุมได้จัดตั้งกองกำลังในรูปแบบของ กองบัญชาการเพื่อต่อต้านรัฐบาล³³

ในการประชุมสภาสูงยูเครนในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2014 ฝ่ายค้าน ได้เรียกร้องให้นำรูปแบบการบริหารประเทศโดยรัฐสภา-ประธานาธิบดีและนำ รัฐธรรมนูญปี ค.ศ. 2004 กลับมาใช้ใหม่ ในขณะที่เดียวกันนั้นที่จัตุรัสกลาง กรุงเคียฟได้มีการปะทะกันระหว่างตำรวจปราบจลาจลกับกลุ่มผู้ชุมนุม ทำให้มี ผู้เสียชีวิตถึง 77 ราย โดย 16 รายในจำนวนนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ³⁴

จากการกดดันของประเทศยุโรปตะวันตก³⁵ และรัฐบาลรัสเซียได้ พยายามไกล่เกลี่ยให้รัฐบาลยูเครนและฝ่ายต่อต้านให้ยุติความรุนแรง โดย ประธานาธิบดียานูโควิชได้สั่งถอนกองตำรวจปราบจลาจล และหน่วยปฏิบัติการ พิเศษออกจากกรุงเคียฟ และในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2014 ได้ร่วมลงนามใน ข้อตกลงว่าด้วยการแก้ไขวิกฤตการณ์ในยูเครน โดยมีลักซ์มเบิร์กเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศในสหภาพยุโรป 3 คน ได้แก่ รัฐมนตรีต่างประเทศเยอรมนี ฝรั่งเศสและโปแลนด์ ส่วนรัสเซียได้ส่งนายวลาดิเมียร์ ลูคินประธานกรรมการ ลิทธิมนุษยชนของรัสเซียเป็นผู้แทนไปเป็นลักซ์มเบิร์ก ซึ่งสาระสำคัญของข้อตกลง คือการนำรัฐธรรมนูญปี ค.ศ. 2004 กลับมาใช้ใหม่ภายใน 48 ชั่วโมง การปฏิรูป รัฐธรรมนูญและให้จัดการเลือกตั้งประธานาธิบดีก่อนกำหนดซึ่งไม่เกินเดือนธันวาคม ค.ศ. 2014 ให้จัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเร็วขึ้น ซึ่งทั้งหมดเป็นข้อ เรียกร้องของฝ่ายต่อต้านรัฐบาลที่ประธานาธิบดีวิกเตอร์ ยานูโควิชยอมรับเพื่อให้เกิดความสงบตามที่รัฐบาลรัสเซียร้องขอ ในขณะที่ฝ่ายต่อต้านก็จะให้กองกำลัง ติดอาวุธส่งมอบอาวุธให้กับเจ้าหน้าที่ จะไม่ใช้กำลังต่อต้านรัฐบาลและยกเลิก

³³ <http://www.pravda.com.ua/rus/news/2014/02/17/7014143/>

³⁴ <http://www.rosbalt.ru/ukraina/2014/02/21/1236065.html>

³⁵ Виктору Януковичу пора выбираться. Запад усиливает давление на президента Украины. Газета «Коммерсант», 21.02.2014

การชุมนุมและคืนพื้นที่ชุมนุมให้รัฐบาล ตามที่รัฐบาลตะวันตกได้ร้องขอเช่นกัน หลังจากนั้นประธานาธิบดียานูโควิชได้เดินทางไปปฏิบัติภารกิจที่เมืองคาร์คัฟ (Харьков) ในขณะเดียวกันนั้นฝ่ายต่อต้านรัฐบาลที่นำโดยผู้นำกลุ่มชาตินิยมหัวรุนแรงนายดมิตรี ยาโรช (Дмитрий Ярош) ประกาศไม่ยอมรับข้อตกลงที่ฝ่ายค้านได้ลงนามร่วมกับประธานาธิบดียานูโควิช และจะนำกองกำลังของตนบุกเข้ายึดสำนักประธานาธิบดีหากประธานาธิบดียานูโควิชยังไม่ลาออกภายในตอนเช้าของวันรุ่งขึ้น (22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2014)³⁶

วันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2014 สภาสูงยูเครนได้แถลงมติของที่ประชุมว่า ประธานาธิบดียานูโควิช “ได้สละอำนาจตามรัฐธรรมนูญในแบบที่ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ” และไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ของตน นอกจากนี้สภาสูงยังได้มีการประกาศเลือกตั้งประธานาธิบดีก่อนกำหนดในวันที่ 25 พฤษภาคม ค.ศ. 2014³⁷ ในขณะเดียวกัน นายวิคตอร์ ยานูโควิชได้ให้สัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ตอบโต้ว่าเขาไม่ได้ลาออกและจะไม่ลงนามในมติของสภาสูง และถือว่าการกระทำดังกล่าวขัดต่อกฎหมาย อีกทั้งเห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวของสภาสูงเป็นการกระทำที่ป่าเถื่อน กระทำเยี่ยงโจรและเป็นการรัฐประหาร³⁸ และในวันเดียวกันนั้นที่เมืองคาร์คัฟ ได้มีการประชุมผู้แทนรัฐบาลและผู้แทนราษฎรจากภาคตะวันออกและภาคใต้ของยูเครน เพื่อสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและรัฐธรรมนูญ

³⁶ <http://euromaidan.rbc.ua/rus/evromaydan-trebuets-otstavki-yanukovicha-k-zavtrashnemu-utru-21022014204000>

³⁷ Про самоусунення Президента України від виконання конституційни ... (укр.). Верховная Рада України (22.2.2014). – Постанова № 757-VII. Проверено 23 февраля 2014. www.zakon1.rada.gov.ua/laws/show/757-VII

³⁸ Янукович назвал происходящее в Украине государственным переворотом. РБК Украина, 22.02.2014 <http://euromaidan.rbc.ua/rus/yanukovich-nazval-proishodyashchee-v-ukraine-gosudarstvennym-22022014155900>

วันอาทิตย์ที่ 23 กุมภาพันธ์ นายอเล็กซานดร์ ตูร์ชินอฟ (Александр Валентинович Турчинов) ประธานสภาสูงยูเครนได้รับการรับรองจากสภาสูงให้ปฏิบัติหน้าที่รักษาการประธานาธิบดียูเครน และในวันเดียวกันนั้นสภาสูงได้มีมติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยภาษากูมิภาค

จากวิกฤติการณ์ทางการเมืองและสภาสูงยูเครนยกเลิกกฎหมายภาษากูมิภาค หรือภาษาของชนกลุ่มน้อย (18 ภาษา) โดยให้ใช้ภาษายูเครนเพียงภาษาเดียว ได้สร้างความไม่พอใจให้กับชาวยูเครนเชื้อสายรัสเซีย ซึ่งอาศัยอยู่ตามเมืองต่างๆ ทางภาคตะวันออกและทางภาคใต้ของยูเครนเป็นอันมาก โดยเฉพาะเมืองที่มีชาวรัสเซียอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ได้ออกมาเคลื่อนไหวต่อต้านพฤติกรรมของสภาสูงยูเครนในทันที โดยในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ ชาวเมืองซีวัสโตป็ล ประมาณ 50,000 คน ชาวเมืองอาเดียซา (Одесса) และเคียร์ซ (Керчь) หลายหมื่นคน ได้ออกมาเดินขบวนแสดงออกถึงการไม่ยอมรับรัฐบาลใหม่ยูเครนที่นำโดยนายอเล็กซานดร์ ตูร์ชินอฟในหลายด้านทั้งการไม่ยอมรับคณะผู้บริหารชุดใหม่และนโยบายต่างๆ ที่สภาสูงยูเครนได้มีมติออกมา เช่น ไม่ยอมรับการปลดประธานาธิบดีวิคเตอร์ ยานูโควิชที่พวกตนได้เลือกเข้าไปออกจากตำแหน่ง ไม่ยอมรับที่วุฒิสภายูเครน ยกเลิกการใช้ภาษารัสเซียในภูมิภาคไครเมีย โดยพวกเขาถือธงชาติรัสเซียเดินขบวนไปตามถนนประกาศว่าพวกตนเป็นคนรัสเซีย ประธานาธิบดีของพวกตนคือปูติน และเรียกร้องให้ปูตินมาช่วยพวกตน นอกจากนี้ชาวเมืองเคียร์ซยังได้ชักธงชาติรัสเซียขึ้นแทนธงชาติยูเครนที่ศาลาว่าการเมืองรวมทั้งระดับธงชาติรัสเซียทั่วประเทศ³⁹ ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ ชาวเมืองเคียร์ซที่ชุมนุมหน้าที่ทำการเมืองได้ชักธงรัสเซียขึ้นแทนธงชาติยูเครน และในวันต่อมาได้มีเมืองอื่นๆ ในไครเมียได้ชักธงชาติรัสเซียขึ้นแทนธงชาติยูเครนเพื่อต้องการสื่อให้เห็นว่าเป็นเมืองของประเทศรัสเซีย เช่นที่เมืองซีวัสโตป็ล เมืองซิมฟีโรป็ล เมืองฟีอาโตเซีย (Феодосия) เมืองยิปปาโตเรีย (Евпатория) ซึ่งเป็นเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับต้นๆ ของไครเมียและมีคนเชื้อชาติรัสเซียอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก

³⁹<http://www.regnum.ru/news/polit/1771576.html#ixzz2uyqkfB16>

ในขณะที่สถานะของรัฐบาลชั่วคราวยูเครน ยังไม่ได้รับการยอมรับในหมู่ประชาชนชาวยูเครนทั้งประเทศและในระดับนานาชาติ ในวันที่ 24 กุมภาพันธ์ ราชอาณาจักรรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการภายในประเทศยูเครน นายอาร์เชิน อวาคอฟ (Арсен Борисович Аваков- 1964, Баку) ได้ประกาศว่านายวิคตอร์ ยานูโควิชและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องหลายคนถูกออกหมายจับในคดีอาญาข้อหาฆ่าประชาชนผู้ชุมนุมโดยสันติ⁴⁰ นับว่าเป็นโอกาสในการกวาดล้างกลุ่มการเมืองฝ่ายตรงข้ามอย่างไม่ยอมลดละ นอกจากนั้นนายอวาคอฟยังได้ยุบหน่วยตำรวจปฏิบัติการพิเศษ “เบียร์กุต” (Беркут) ที่เคยรับคำสั่งจากรัฐบาลของประธานาธิบดี ยานูโควิช⁴¹ ที่มีกำลังกว่า 3,000 นาย เพื่อทำลายฐานกำลังของอีกฝ่าย ในขณะที่เดียวกันผู้ว่าการเมืองซีวัสโตป็ล นายอลิเชย์ ซาลิยได้ประกาศไม่ยอมรับคำสั่งของราชอาณาจักรรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการภายในและจะไม่ยุบหน่วยเบียร์กุตในเมืองซีวัสโตป็ล อีกทั้งยังเรียกร้องให้ตำรวจหน่วยดังกล่าวที่อยู่ในเมืองอื่นที่ถูกยุบ ให้มาทำงานในไครเมีย เพราะไครเมียต้องการ “ผู้ชายที่แท้จริง” มาทำงานในกองกำลังป้องกันตนเอง⁴²

ส่วนปฏิกริยาของรัสเซียต่อการยึดอำนาจจากประธานาธิบดียานูโควิชของสภาสูงยูเครนนั้น ในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ ประธานกรรมการกิจการกลุ่มประเทศ เครือรัฐอิสระการบูรณาการกับสหภาพยุโรปและสื่อสารกับชาวรัสเซียในต่างประเทศสภาผู้แทนราษฎรรัสเซีย นายลีอานิด สลูตสกี (Леонід Эдуардович Слутський -1968) ได้แถลงข่าวที่เมืองซิมฟีโรป็ลว่ารัสเซียยังถือว่ายานูโควิชยังเป็นผู้นำประเทศที่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญยูเครนกฎหมายและขอให้ฝ่ายค้านของยูเครนปฏิบัติตามข้อตกลงที่ได้ลงนามกันเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์⁴³

⁴⁰<http://www.unian.net/politics/888892-yanukovich-obvyavlen-v-rozysk-avakov.html>

⁴¹<http://www.zakon.kz/4605806-sevastopol-otkazalsja-vypolnjat-prikaz.html>

⁴²<http://lenta.ru/news/2014/02/26/no/>

⁴³<http://ria.ru/world/20140225/996969927.html>

ในเดี๋ยวนั้นนั้นสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกาได้รับรองกลุ่มอำนาจใหม่ของยูเครน
ที่มาจากกรกระทำรัฐประหาร⁴⁴

ที่กรุงเคียฟในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2014 ได้มีการจัดตั้งรัฐบาล
ชั่วคราวของยูเครนขึ้นโดยมีนายอาร์เซนีเย์ ยีซินนิช (Арсеній Петрович
Яценюк-1974) อดีตประธานสภาสูงเป็นนายกรัฐมนตรี⁴⁵ ในวันเดียวกัน
นายวิกตอร์ ยานูโควิชได้แถลงข่าวที่เมืองรอสโตฟฝั่งแม่น้ำดอน (Ростов-на-Дону)
ขอให้รัฐบาลรัสเซียช่วยคุ้มครองความปลอดภัยให้กับตนจากกลุ่มหัวรุนแรงที่
ได้ขู่ว่าจะเอาชีวิตรอด ในการแถลงข่าวนายยานูโควิชได้ย้ำว่าตนคือประธานาธิบดี
ยูเครน อีกทั้งได้กล่าววามติของที่ประชุมสภาสูงยูเครนที่ได้ปลดตนและได้มีการ
แต่งตั้งต่างๆ นั้น ล้วนแล้วแต่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะไม่มีสมาชิกสภาจาก
พรรคการเมืองภูมิภาคเข้าร่วมประชุม ด้วยสมาชิกบางคนถูกคุกคามด้วยกำลังจน
ต้องเดินทางออกนอกประเทศ นอกจากนั้นเขายังได้วิจารณ์การสนับสนุนกลุ่มที่
ยึดอำนาจในยูเครน ของสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป ว่าเป็นนโยบายที่ขาด
ความรับผิดชอบ⁴⁶ ในขณะเดียวกันโฆษกของสำนักประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน
ได้ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวว่าประธานาธิบดีปูตินได้สนทนาทางโทรศัพท์กับผู้นำ
ประเทศต่างๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ในยูเครนอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าจะยังไม่ได้ให้
สัมภาษณ์กับผู้สื่อข่าวแต่อย่างใด จากการไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ ของนายปูติน
ทำให้นายยานูโควิชผู้ที่กำลังรอความช่วยเหลืออดีตใจและเปลอพูดกับผู้สื่อข่าวว่า
“ผมรู้นิสัยของวลาดิมีร์ วลาดิมีร์วิช ปูติน ผมแปลกใจ ว่าทำไมจนถึงตอนนี้ท่าน
ยังไม่พูดอะไรเลย นี่คือการถาม”⁴⁷

⁴⁴<http://www.newsru.com/world/24feb2014/euroukra.html>

⁴⁵<http://lenta.ru/news/2014/02/27/yatsenuk/>

⁴⁶<http://ria.ru/world/20140228/997567454.html>

⁴⁷<http://www.segodnya.ua/politics/pnews/yanukovich-priletel-v-rostov-na-donu-v-soprovozhdenii-istrebiteley-499471.html>

กองกำลังติดอาวุธ 120 คนบุกเข้ายึดอาคารรัฐสภาและทำเนียบรัฐบาลไครเมียในตอนเช้าของ
วันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2014

สถานการณ์ในไครเมียตั้งแต่คืนวันที่ 26 เช้าวันที่ 27 กุมภาพันธ์ได้มีกองกำลังติดอาวุธ 120 คนบุกเข้ายึดอาคารรัฐสภาและทำเนียบรัฐบาลไครเมีย⁴⁸ บนอาคารที่ถูกยึดครองได้มีการนำธงชาติรัสเซียขึ้นประดับแทนธงชาติยูเครน ด้านหน้าอาคารได้มีการตั้งสิ่งกีดขวาง⁴⁹ กองกำลังส่วนหนึ่งได้ยึดท่าอากาศยานทั้งสองแห่งของสาธารณรัฐ^{50 51} ที่เมืองซิมฟีโรปอลและเส้นทางที่ติดกับยูเครนได้มีกองกำลังติดอาวุธตั้งจุดตรวจ ในตอนบ่ายสภาสูงสาธารณรัฐไครเมียได้ถอดถอนนายอนาโตลีย์ มากิลโยฟ ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและแต่งตั้งนายชิรเกย์ อักชีโอนอฟ (Сергей Валерьевич Аксёнов - 1972, Бельцы) ผู้นำกลุ่มการเมือง “เอกภาพชาวรัสเซีย” ในไครเมีย (“Русское единство”) ขึ้นมาแทน⁵² ทั้งผู้นำคนใหม่ของไครเมีย นายชิรเกย์ อักชีโอนอฟและประธานสภา

⁴⁸<http://interfax.com.ua/news/general/193083.html>

⁴⁹www.interfax.ru/world/txt/361416

⁵⁰“Gunmen Seize Government Buildings in Crimea”, The New York Times, 2014-02-27.

⁵¹<http://uk.reuters.com/article/2014/02/28/uk-ukraine-idUKBREA1H0EM20140228>

⁵²<http://ria.ru/spravka/20140414/1003901068.html>

สูงนายวลาดีมีร์ คันสตันทีนอฟ (Владимир Константинов) ได้แถลงว่านาย วิกตอร์ ยานูโควิชยังคงเป็นประธานาธิบดีที่ถูกต้องตามกฎหมายของยูเครน และได้ ขอร้องให้รัสเซียให้การช่วยเหลือ ในขณะที่รักษาการประธานาธิบดียูเครน นายอเล็กซานดร์ ตูร์ชินอฟ มีคำสั่งว่าการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีโครเมียไม่ชอบด้วย รัฐธรรมนูญ⁵³ นอกจากนี้ยังได้กล่าวหาว่าแทรกแซงกิจการภายในของ ยูเครนขณะที่รัสเซียได้ปฏิเสธการกล่าวหาดังกล่าว

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ ประธานกรรมาธิการด้านการต่างประเทศ สภาผู้แทน ราษฎร (สภาดูมา) สหพันธรัฐรัสเซีย นายอเล็กเซย์ ปุชคอฟ (Алексей Пушков) ได้มีการแถลงข่าวสนับสนุนการลงประชามติของชาวโครเมียว่า การลงประชามติ เป็นพื้นฐานทางกฎหมายที่สำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงสถานะของสาธารณรัฐปกครอง ตนเองโครเมีย ถ้าหากว่าประชาชนส่วนใหญ่ลงมติเห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลง สถานะของสาธารณรัฐ ก็น่าจะมีการยอมรับในการเปลี่ยนแปลงมากกว่ากลุ่ม “ยิวราโมแดน”⁵⁴ ในวันเดียวกันนายซีร์เกย์ มิโรนอฟ (Сергей Миронов) สมาชิก สภาดูมา ได้เสนอให้สภาดูมาแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยให้มีการแก้ไข ขั้นตอนการรับหน่วยการปกครองใหม่เข้ามาพร้อมกับสหพันธรัฐรัสเซีย โดยสามารถ รับดินแดนส่วนใดส่วนหนึ่งของรัฐอื่น (ซึ่งเป็นรัฐที่ล้มเหลว ไม่สามารถปกป้อง ลิทธิของพลเมืองได้) เข้ามาผนวกกับสหพันธรัฐรัสเซียได้ตามความประสงค์ของ องค์การของท้องถิ่นนั้นหรือเป็นผลมาจากการลงประชามติของท้องถิ่น ซึ่งในกรณี ดังกล่าวนายวิกตอร์ เซนิส (Виктор Шейнис) อดีตกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ และอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรัสเซียได้ให้ความเห็นว่า หากรัฐสภาเห็นชอบ และผ่านข้อเสนอของนายมิโรนอฟ การรับโครเมียเข้ามาเป็นหน่วยการปกครอง หนึ่งของรัสเซียคงจะไม่มีผลกระทบขัดต่อกฎหมายข้อใดของรัสเซีย แต่ตามกฎหมาย ระหว่างประเทศแล้วคงจะเสี่ยงไม่ได้⁵⁵

⁵³http://gazeta.ua/ru/articles/politics/_turchinov-izdal-ukaz-o-nezakonnosti-naznacheniya-aksenova-premerom-kryma/545023

⁵⁴<http://www.ria.ru/world/20140228/997457928.html>

⁵⁵<http://www.lenta.ru/articles/2014/03/07/rewrite/>

ตามรัฐธรรมนูญสหพันธรัฐรัสเซีย ฉบับปี ค.ศ. 1993 ซึ่งใช้จนถึงปัจจุบัน มาตรา 65 วรรค 2 ที่รัสเซียได้ใช้อ้างอิงในกรณีที่ไม่รับสาธารณรัฐ อาเซียเทียใต้ (Южная Осетия) ผนวกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของรัสเซียมีสาระสำคัญคือ “การรับหน่วยการปกครองใหม่เข้ามารวมกับสหพันธรัฐรัสเซียต้องเป็นไปตามขั้นตอนที่ได้ระบุไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ” ซึ่งในกฎหมายดังกล่าวได้ระบุว่า การรับหน่วยการปกครองใหม่เข้ามารวมกับสหพันธรัฐรัสเซีย หากหน่วยการปกครองนั้นมีสถานะเป็น “ต่างรัฐ หรือส่วนหนึ่งของต่างรัฐ” ต้องได้รับการเห็นชอบจากทั้งสองฝ่ายคือรัสเซียและรัฐนั้น และหากหน่วยการปกครองที่จะผนวกเข้ามาใหม่ตั้งอยู่ในดินแดนของต่างรัฐ การผนวกต้องเป็นไปตามความประสงค์ของรัฐนั้น⁵⁶

วันเสาร์ที่ 1 มีนาคม นายชिरเกย์ อักซิโอนอฟ นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐ ไครเมียได้ออกประกาศให้หน่วยกองกำลังทั้งตำรวจและทหารทุกหน่วยขึ้นตรงกับตนและร้องขอความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการจากประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน ให้ “สนับสนุนให้เกิดสันติภาพและความสงบสุขในสาธารณรัฐไครเมีย”⁵⁷ ในเย็นวันเดียวกันนั้นประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินได้เรียกประชุมสภาสหพันธ์ เพื่อขออนุมัติให้กองทัพรัสเซียไปปฏิบัติการในยูเครน “จนกว่าสถานการณ์ทางการเมืองและสังคมในประเทศจะเข้าสู่ภาวะปกติ”⁵⁸ ในเวลา 19 นาฬิกา 19 นาที สภาสหพันธรัฐรัสเซียได้มีมติเป็นเอกฉันท์ 87 เสียง อนุมัติคำขอของประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน ด้วยเหตุผลว่าในไครเมียยังมีการกระทำของกลุ่มชาตินิยมหัวรุนแรงชาวยูเครนที่เป็นอันตรายต่อชาวรัสเซีย (ร้อยละ 58.2 ของประชากรไครเมีย) และประชากรไครเมียที่พูดภาษารัสเซีย มาตรการที่รัสเซียถือปฏิบัตินั้นเป็นไปตามหลักของสถานการณ์ฉุกเฉิน⁵⁹

⁵⁶<http://www.lenta.ru/articles/2014/03/07/rewrite/>

⁵⁷<http://www.itar-tass.com/mezdunarodnaya-ponopama/1013127>

⁵⁸<http://www.kremlin.ru/news/20353>

⁵⁹<http://www.kremlin.ru/news/20359>

ในประเด็นดังกล่าวนายดมิตรี เมดเวียดีฟ นายกรัฐมนตรีรัสเซียได้เขียนในหน้า “เฟสบุ๊ก” ของตนเองแสดงความเห็นต่อเหตุการณ์ในยูเครนว่า เขายังรับรองความเป็นประธานาธิบดีที่ถูกต้องตามกฎหมายของนายวิกตอร์ ยานูโควิช “ถึงแม้บาร์มีจะเหลือน้อย มันเป็นกลางบอกถึงการปฏิวัติที่นองเลือดอีกครั้งหนึ่งของบ้านที่เมืองน้อง รัสเซียต้องการให้ยูเครนเป็นประเทศที่เข้มแข็ง ไม่ใช่เป็นญาติจัญๆ ที่เอาแต่แบมือขอเงิน มีคนเขียนในเฟสบุ๊กเล่าถึงเหตุการณ์ของเพื่อนบ้านที่ใกล้ที่สุดคือยูเครนถึงผมมากมาย โดยส่วนตัวของผมแล้วเห็นว่า รัสเซียพร้อมที่จะพัฒนาความสัมพันธ์หลายๆ ด้านกับพี่น้องชาวยูเครน เป็นความสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพและทั้งสองฝ่ายได้ประโยชน์ร่วมกัน แต่ยูเครนสำหรับเราไม่ใช่เป็นแค่กลุ่มคนที่หลังเลือดในการเรียกร้องสิทธิประโยชน์ แยกอำนาจ ละเมิดรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นๆ ในบ้านเมือง”⁶⁰

ในวันที่ 2 มีนาคม รัฐบาลชั่วคราวยูเครนประกาศพร้อมรบเต็มกำลังและระดมพลทั่วประเทศ⁶¹ รองนายกรัฐมนตรีโครเมียร์สตาม ทิมิร์กาลีเยฟ (Рустам Ильмирович Темиргалиев-1976. Улан-Удэ) รายงานว่ากองกำลังติดอาวุธทั้งหมดในดินแดนโครเมียลวันถูกปลดอาวุธหรือเปลี่ยนมาสนับสนุนโครเมียแล้ว⁶² ในขณะที่กระทรวงป้องกันประเทศยูเครนอ้างว่ารายงานเหล่านี้ไม่เป็นความจริง⁶³ ไม่นานจากนั้น ผู้บัญชาการกองทัพเรือยูเครนพลเรือเอกดีนิส บิริโซฟสกี (Денис Валентинович Березовский-1974, Харьков) ประกาศในแถลงการณ์ทางโทรทัศน์ว่าเขาปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำสั่งจากรัฐบาลที่สถาปนาตนเองในกรุงเคียฟและขอภักดีต่อทางการและประชาชน

⁶⁰<http://www.newsru.com/russia/03mar2014/mevedev.html>

⁶¹http://english.pravda.ru/news/hotspots/02-03-2014/126973-ukraine_russia_war-0/#.U8eue0DYfGg

⁶²<http://rt.com/news/ukraine-military-russia-resign-437/>

⁶³Ministry of Defense official website. March 2, 2014 <http://www.mil.gov.ua/index.php?lang=ua&part=news&sub=read&id=32764>

โครเมีย⁶⁴ นายกรัฐมนตรีรัสเซียดมิตรี มิดเวียดีฟประณามรัฐบาลของนาย อารเชียนี ยิซินนิยกว่าได้อำนาจมาโดยไม่ชอบธรรม⁶⁵ ในวันเดียวกันกองทัพเรือ รัสเซียเริ่มการฝึกซ้อมทางทหารในมณฑลคาลินินกราดใกล้กับพรมแดนลิทัวเนีย และโปแลนด์⁶⁶ ประธานาธิบดีลิทัวเนียและโปแลนด์เรียกร้องการหารือตาม สนธิสัญญานาโตข้อ 467 ซึ่งนาโตและสหภาพยุโรปจะจัดการประชุมสุดยอดผู้นำ ฉากเงินในประเด็นดังกล่าว ในขณะที่เดียวกันนั้นสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส เยอรมนีและสหภาพยุโรปประณามรัสเซียโดยกล่าวหาว่ารัสเซียละเมิด กฎหมายระหว่างประเทศและละเมิดอธิปไตยของยูเครน

ในวันที่ 4 มีนาคม ประธานาธิบดีปูตินสั่งให้กองทัพหยุดการฝึกซ้อมทาง ทหารและถอนกำลังกลับจากพรมแดนยูเครน⁶⁸ นายปูตินได้แถลงในการจัด ประชุมผู้สื่อข่าวว่าทหารที่ยึดครองฐานทัพมิโซทหารรัสเซีย หากแต่เป็นกำลัง ป้องกันตนเองท้องถิ่น เขากล่าวว่าขณะนี้ยังไม่มี ความจำเป็นที่จะส่งกองกำลัง เข้าไปในยูเครนแต่รัสเซียสงวนสิทธิ์ที่จะใช้ทุกวิถีทางเป็นทางเลือกสุดท้ายต่อ ความเสี่ยงเกิดอนาธิปไตย⁶⁹ วลาดิมีร์ ปูตินแถลงสนับสนุนการกำหนดการ ปกครองด้วยตนเองของชาวโครเมียเพื่อตัดสิ้นสถานภาพของตนเกี่ยวกับยูเครน และกล่าวเสริมว่ารัสเซียจะไม่ผนวกโครเมียด้วยกำลัง⁷⁰

⁶⁴http://censor.net.ua/news/273781/gpu_vozbudila_delo_protiv_ekskomanduyuschego_vms_berezovskogo_po_state_gosudarstvennaya_izmena

⁶⁵“Pro-Russian Troops Take Crimea Terminal in Ukraine-ABC News”. Abcnews.go.com.2014-03-03.

⁶⁶<http://en.itar-tass.com/russia/721751>

⁶⁷<http://www.lithuaniantribune.com/64476/lithuanian-polish-presidents-call-for-nato-treaty-article-4-consultations-201464476>

⁶⁸ <http://www.cbc.ca/news/world/vladimir-putin-cools-ukraine-tensions-as-u-s-talks-sanctions-1.2558841>

⁶⁹<http://www.bbc.com/news/world-europe-26428296>

⁷⁰http://www.thestar.com/news/world/2014/03/04/putin_dials_back_tensions_a_notch_in_crimea.html

วันที่ 6 มีนาคม ค.ศ. 2014 สภาสูงไครเมียได้มีมติให้สาธารณรัฐไครเมียเข้าร่วมกับประเทศสหพันธรัฐรัสเซียในฐานะหน่วยการปกครองหนึ่งของรัสเซีย⁷¹ เพื่อให้กระบวนการดังกล่าวดำเนินไปอย่างชอบธรรมและสะท้อนถึงความต้องการของประชาชนโดยตรงจึงได้กำหนดให้มีการลงประชามติทั่วทั้งสาธารณรัฐไครเมียในวันที่ 14 มีนาคม 2014⁷² โดยประเด็นที่ชาวไครเมียจะต้องตัดสินใจคือ เห็นด้วยกับการที่ไครเมียจะกลับไปรวมกับรัสเซียหรือไม่ และเห็นด้วยกับการนำรัฐธรรมนูญไครเมียฉบับปี ค.ศ. 1992 กลับมาใช้และไครเมียเป็นส่วนหนึ่งของยูเครน (ต่อมาได้เลื่อนวันลงประชามติเป็นวันที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 2014) ในขณะที่สำนักงานอัยการสูงสุดยูเครนได้แถลงว่า ผลใดๆ จากการลงประชามติแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งยูเครนและไครเมีย ซึ่งต้องมีการลงประชามติทั่วประเทศ⁷³ ในขณะเดียวกันผู้นำชาวตาตาร์ไครเมียกล่าวว่าพวกตนจะไม่เข้าร่วมหรือยอมรับการลงประชามติแยกประเทศใดๆ⁷⁴

วันที่ 7 มีนาคม นางวาลินทีนา มัทวีเยนคา (Валентина Матвиенко) ประธานสภาสหพันธ์ (วุฒิสภา) แห่งสหพันธรัฐรัสเซีย ซึ่งมีเชื้อสายยูเครน ได้ให้การต้อนรับคณะผู้แทนจากไครเมียที่ได้มาขอพบ หลังการพบปะดังกล่าว นางมัทวีเยนกาได้แถลงต่อสื่อมวลชนว่า สภาสหพันธ์แห่งสหพันธรัฐรัสเซียพร้อมที่จะสนับสนุนให้ไครเมียผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของรัสเซีย⁷⁵

⁷¹http://www.bbc.co.uk/russian/international/2014/03/140306_ukraine_crimea_referendum.shtml

⁷²http://www.rada.crimea.ua/news/06_03_2014_1

⁷³<http://intermedia.gp.gov.ua/news-releases/news-details/2014/03/04/statement-by-acting-prosecutor-general-of-ukraine-oleh-maknitskyi>

⁷⁴<http://www.rferl.org/content/crimean-tatar-leader-tells-people-to-stay-at-home-avoid-confrontations/25282669.html>

⁷⁵<http://www.kianews.com.ua/news/sovet-federacii-gotov-poderzhat-kryma>

ในวันที่ 9 มีนาคม ประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินได้โทรศัพท์ถึงนายกรัฐมนตรีเยอรมนีอังเกลา แมร์เคิล (Angela Dorothea Merkel) และนายกรัฐมนตรีอังกฤษเดวิด แคเมอรอน (David William Donald Cameron) โดยได้กล่าวปกป้องการเคลื่อนไหวเพื่อแยกตัวจากยูเครนของผู้นำไครเมียโดยกล่าวว่า พฤติการณ์ของพวกเขา นั้น เพื่อปกป้องผลประโยชน์อันชอบธรรมของประชากรในพื้นที่ อย่างไรก็ดี นางแมร์เกิลบอกนายปูตินว่าการลงประชามติดังกล่าวละเมิดรัฐธรรมนูญยูเครนและขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ⁷⁶ ก่อนการลงประชามติในวันที่ 11 มีนาคม ค.ศ. 2014 รัฐสภาไครเมียลงมติและอนุมัติคำประกาศอิสรภาพสาธารณรัฐปกครองตนเองไครเมียและเมืองซีวัสโตป็ลจากยูเครนตั้งเป็นสาธารณรัฐไครเมียโดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบ 78 เสียง จากทั้งหมด 100 เสียง⁷⁷

วันที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 2014 สภาความมั่นคงแห่งองค์การสหประชาชาติ ได้มีการประชุมหารือในข้อมติเกี่ยวกับการลงประชามติของชาวไครเมียในวันที่ 16 มีนาคม ว่า “ไม่มีผลทางกฎหมาย” และเรียกร้องให้นานาชาติไม่รับรองผลของการลงประชามตินั้น ผู้แทนสหพันธรัฐรัสเซียประจำสภาความมั่นคงแห่งสหประชาชานายวิตาลี ชูร์คิน (Виталий Чуркин) ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า “รัสเซียจะเคารพในการเลือกของชาวไครเมีย” และได้ใช้สิทธิ์ยับยั้งข้อมติสหประชาชาติดังกล่าว ในการนี้มีประเทศสมาชิก 13 ประเทศได้เห็นชอบในข้อมติดังกล่าว ได้แก่ สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส ลักเซมเบิร์ก ชิลี อาร์เจนตินา ลิทัวเนีย จอร์แดน ไนจีเรีย ซาอุดีอาระเบีย ออสเตรเลียและเกาหลีใต้ ส่วนจีนงดออกเสียง⁷⁸

⁷⁶<http://www.rte.ie/news/2014/0309/601046-ukraine/>

⁷⁷http://www.rte.ie/news/2014/0311/601408-ukraine/Yanukovich_denounces_Ukrainian_elections_as_'illegitimate'

⁷⁸Security Council Fails to Adopt Text Urging Member States Not to Recognize Planned 16 March Referendum in Ukraine's Crimea Region/ <http://www.un.org/News/Press/docs/2014/sc11319.doc.htm>

ตั้งแต่เช้าของวันที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 2014 ประชาชนชาวสาธารณรัฐไครเมียได้ไปเข้าแถวเพื่อใช้สิทธิ์ลงประชามติ ซึ่งคิดเป็นจำนวนร้อยละ 89.5 ของผู้มีสิทธิ์ออกเสียง โดยร้อยละ 96.6 จากผู้มาใช้สิทธิ์เห็นด้วยกับการที่ไครเมียจะกลับไปพร้อมกับรัสเซีย จากผลของประชามติทำให้สาธารณรัฐไครเมียและเมืองซีวล์โดปัลมีสถานะพิเศษที่จะเสนอเข้าร่วมกับรัสเซีย ในวันเดียวกันรัฐมนตรีกลาโหมยูเครนและรัสเซียตกลงพักรบในไครเมียกระทั่งวันที่ 21 มีนาคม⁷⁹

จากผลของการลงประชามติ ในวันที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 2014 ในวันต่อมารัฐสภาไครเมียประกาศอิสรภาพจากยูเครน และขอเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสหพันธรัฐรัสเซียอย่างเป็นทางการ⁸⁰ โดยได้ผ่านร่างข้อตกลงว่าด้วยการผนวกรวมเข้ากับสหพันธรัฐรัสเซียของสาธารณรัฐ ด้านประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินแห่งรัสเซียก็ได้ลงนามในกฎฎีการับรองเอกราชของไครเมียในวันเดียวกัน⁸¹

ในขณะเดียวกันกระทรวงการต่างประเทศยูเครนได้ยื่นบันทึกประท้วงต่อผู้แทนชั่วคราวของรัสเซียประจำยูเครน จากการทำที่รัสเซียได้รับรองความเป็นเอกราชของไครเมียและจะมีการลงนามในข้อตกลงว่าด้วยการผนวกสาธารณรัฐไครเมียและซีวล์โดปัลเข้ากับรัสเซีย⁸²

การผนวกต่างรัฐเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสหพันธรัฐรัสเซียตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญสหพันธรัฐรัสเซียซึ่งประกาศใช้เมื่อปี ค.ศ. 2001 นั้น ต่างรัฐที่ประสงค์จะผนวกเข้าร่วมกับรัสเซียต้องเป็นฝ่ายแสดงความจำนงมายังรัสเซีย

⁷⁹<http://www.rte.ie/news/2014/0316/602602-ukraine-crimea-russia/Ukraine and Russia agree truce on Crimea Crimean parliament formally applies to join Russia, BBC, March 17, 2014> <http://www.bbc.com/news/world-europe-26609667>

⁸⁰Crimean parliament formally applies to join Russia, BBC, March 17, 2014 <http://www.bbc.com/news/world-europe-26609667>

⁸¹<http://kremlin.ru/acts/20596>

⁸²<http://www.unn.com.ua/ru/news/1318642>

18 มีนาคม ค.ศ. 2014 ที่ทำเนียบประธานาธิบดีรัสเซียพระราชวังเครมลิน ได้เริ่มกระบวนการรับสาธารณรัฐปกครองตนเองไครเมียเข้ามาเป็นหน่วยการปกครองใหม่ของรัสเซีย เริ่มด้วยประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินแจ้งต่อรัฐบาลสภาผู้แทนราษฎรและสภาสหพันธ์ที่ได้เข้าร่วมประชุม ณ ห้องพระโรงกีโอร์กีย (Георгиевский зал) ว่ารัฐสภาไครเมียและที่ประชุมผู้บริหารเมืองซีวัสโตป็อล ได้ขอผนวกสาธารณรัฐไครเมียและซีวัสโตป็อลเข้ากับรัสเซีย จากนั้นนายปูตินได้แจ้งต่อที่ประชุมว่าเห็นด้วยกับร่างข้อตกลงระหว่างรัฐว่าด้วยการผนวกสาธารณรัฐไครเมียและซีวัสโตป็อลเข้ากับรัสเซีย และได้กล่าวถึงความเป็นมาต่อที่ประชุมที่ประกอบไปด้วยสมาชิกรัฐสภาสหพันธรัฐรัสเซียและประธานรัฐสภาสาธารณรัฐไครเมีย วลาดิมีร์ คันสตันทีนอฟ นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐไครเมีย ชีร์เกย์ อัครซิโอนอฟ ประธานสภาประสานงานองค์กรบริหารการประกอบกิจกรรมเมืองซีวัสโตป็อล อลิเคเชย์ ซาลิย จากนั้นได้มีพิธีลงนามในข้อตกลงระหว่างรัฐว่าด้วยการผนวกสาธารณรัฐไครเมียและซีวัสโตป็อลเข้ากับรัสเซีย ซึ่งตามข้อตกลงดังกล่าวไครเมียได้กลายเป็นสาธารณรัฐใหม่ของรัสเซียและซีวัสโตป็อลถูกยกระดับให้เป็นเมืองระดับสหพันธรัฐของรัสเซียเทียบเท่ากับมอสโกและเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก โดยตามรัฐธรรมนูญแล้วข้อตกลงดังกล่าวจะมีผลหลังจากการให้การรับรองของรัฐสภารัสเซีย ในวันที่ 21 มีนาคม แต่ในบทเฉพาะกาลให้มีผลตั้งแต่วันที่มีการลงนาม⁸³ ในวันเดียวกันนั้นตามคำร้องของประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน ศาลรัฐธรรมนูญรัสเซียได้พิจารณาความถูกต้องของการทำข้อตกลงระหว่างสหพันธรัฐรัสเซียกับสาธารณรัฐไครเมีย การผนวกสาธารณรัฐไครเมียและซีวัสโตป็อลเข้ากับรัสเซีย และการเกิดหน่วยการปกครองใหม่ของสหพันธรัฐรัสเซียว่าสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐรัสเซียหรือไม่ ซึ่งศาลได้รับคำร้องไปพิจารณาโดยไม่ได้เปิดให้สาธารณชนเข้าฟัง⁸⁴ ในวันต่อมา (19 มีนาคม) ศาลรัฐธรรมนูญรัสเซียได้อ่านผลของการพิจารณาว่า การทำข้อตกลงระหว่างสหพันธรัฐรัสเซียกับ

⁸³<http://www.kremlin.ru/news/20605>; <http://www.itar-tass.com/politika/1056269>

⁸⁴ <http://www.ksrf.ru/ru/news/Pages/ViewItem.aspx?ParamId=3160>

สาธารณรัฐไครเมียนั้นไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย⁸⁵ และในวันเดียวกันประธานาธิบดีปูติน ได้นำข้อตกลงว่าด้วยการผนวกสาธารณรัฐไครเมียและซีวัสโตป็ลเข้ากับรัสเซียให้รัฐสภารับรอง⁸⁶ ในวันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 2014 สภาผู้แทนราษฎรรัสเซียได้ให้การรับรองข้อตกลงว่าด้วยการผนวกสาธารณรัฐไครเมียและซีวัสโตป็ลเข้ากับรัสเซีย ในการนี้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่เห็นด้วยกับการรับรองข้อตกลงดังกล่าว 1 เสียง⁸⁷

ที่ห้องพระโรงกิโอร์กีย์ (Георгиевский зал) พระราชวังเครมลิน ประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน แจ้งต่อรัฐบาล สภาผู้แทนราษฎรและสภาสหพันธ์ที่ได้เข้าร่วมประชุม ว่ารัฐสภาไครเมียและที่ประชุมผู้บริหารเมืองซีวัสโตป็ลได้ขอผนวกสาธารณรัฐไครเมียและซีวัสโตป็ลเข้ากับรัสเซีย จากนั้น ได้เริ่มกระบวนการรับสาธารณรัฐปกครองตนเองไครเมียเข้ามาเป็นหน่วยการปกครองใหม่ของรัสเซีย เมื่อวันที่ 18 มีนาคม ค.ศ. 2014

⁸⁵Конституционный суд признал законным договор о присоединении Крыма Forbes.ru; <http://www.fobes.ru/news/252421>

⁸⁶Путин внес на ратификацию в Госдуму Договор о вступлении Крыма в состав РФ – Новости Политики – Новости Mail.Ru; <http://www.news.mail.ru/politics/1754732/?frommail=1>

⁸⁷Дополнительное пленарное заседание Госдумы 20 марта ; <http://www.duma.gov.ru/news/>

วันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 2014 สภาสหพันธ์แห่งสหพันธรัฐรัสเซียได้
รับรองข้อตกลงว่าด้วยการผนวกสาธารณรัฐไครเมียและซีวัสโตป็ลเข้ากับรัสเซีย
อีกทั้งได้ผ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตั้งหน่วยการปกครองใหม่ใน
สหพันธรัฐรัสเซีย⁸⁸ จากนั้นประธานาธิบดีปูตินได้ลงนามในกฎหมายให้สาธารณรัฐ
ไครเมียเป็นหน่วยการปกครองหนึ่งของสหพันธรัฐรัสเซีย มีสถานะเป็นภูมิภาคที่
9 ของสหพันธรัฐ โดยมีเมืองซีมฟีโรป็ลเป็นเมืองศูนย์กลางภูมิภาค และได้แต่งตั้ง
นายอาเลียค บิลาเวียนชิฟ เป็นผู้แทนประธานาธิบดีผู้มีอำนาจเต็มประจำภูมิภาค

นายอาเลียค บิลาเวียนชิฟ เป็นอดีตพลเรือโทแห่งกองทัพเรือรัสเซีย
ตำแหน่งล่าสุดก่อนได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้แทนประธานาธิบดีได้ดำรงตำแหน่ง
ผู้อำนวยการใหญ่รัฐวิสาหกิจ “สลาเวียнка” (“Славянка”) ของกระทรวงการ
ป้องกันประเทศรัสเซีย เป็นเพื่อนสนิทของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการป้องกัน
ประเทศรัสเซีย (พลเอกซีร์เกย์ โชยกู) สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยวิศวกรรม
ทหารเรือชั้นสูงซีวัสโตป็ล (Севастопольское высшее военно-морское
инженерное училище) และได้ประจำการในเรือดำน้ำพลังนิวเคลียร์ จากนั้น
ได้เข้าศึกษาในสถาบันการทูตทหารหลังสำเร็จการศึกษาในปี ค.ศ. 1982 และได้
ถูกส่งไปเป็นเลขานุการตรีสถานเอกอัครราชทูตสหภาพโซเวียตประจำกรุงลอนดอน
จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1985 ได้ถูกรัฐบาลอังกฤษขับออกนอกประเทศเนื่องจากมี
พฤติกรรมจารกรรมข่าวสาร จากนั้นจึงได้ไปประจำการในเยอรมนี ระหว่างปี
ค.ศ. 1995-1999 ได้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการใหญ่บริษัท “โรสวอูเรนเย”
 («Росвооружение») ที่เป็นบริษัทกลางค้าอาวุธและยุทธโปกรณ์ทุกชนิด
ของรัฐบาลรัสเซีย ก่อนที่จะเข้าดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการใหญ่รัฐวิสาหกิจ
“สลาเวียнка” ได้เคยช่วยงานซีร์เกย์ โชยกู ขณะที่เป็รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกิจการพลเรือนป้องกันประเทศ สถานการณ์ฉุกเฉินและบรรเทาสาธารณภัย
กรรมการสภาความมั่นคงแห่งชาติรัสเซียและผู้ว่าการเขตปริมณฑลมอสโก

⁸⁸ Путин подписал законы о присоединении Крыма и Севастополя к
России; <http://www.ria.ru/politics/20140321/1000544230.html>

ช่วงเปลี่ยนผ่าน

จากการที่ไครเมียได้เข้าร่วมกับรัสเซียทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานทหารของยูเครนที่อยู่ตามเมืองต่างๆ ซึ่งระหว่างการเข้ายึดครองพื้นที่หน่วยงานทางทหารต่างๆ ของกองกำลังป้องกันตนเองไครเมีย เจ้าหน้าที่ทหารที่รักษาการณ์ไม่ได้ต่อสู้ป้องกันตนเองแต่อย่างใด กลับยอมให้กองกำลังป้องกันตนเองเข้ายึดครองโดยไม่มีการใช้อาวุธ

ตามมาตรา 6 ของข้อตกลงระหว่างรัฐว่าด้วยการผนวกสาธารณรัฐไครเมียและซีวัสโตป็ลเข้ากับรัสเซีย ได้กำหนดให้มีช่วงเปลี่ยนผ่านตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 2014 ซึ่งเป็นวันที่ประธานาธิบดีปูตินได้ลงนามในกฎหมายให้สาธารณรัฐไครเมียเป็นหน่วยการปกครองหนึ่งของสหพันธรัฐรัสเซีย ถึงวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2015 โดยให้มีการปรับเปลี่ยนทุกด้านให้เข้ากับระบบและระเบียบที่ใช้อยู่ในสหพันธรัฐรัสเซียทั้งในส่วนของภาครัฐและภาคเอกชน⁸⁹ ในวันถัดมาสื่อมวลชนยูเครนได้นำเสนอความโกลาหลที่เกิดขึ้นในไครเมีย อันเป็นเหตุมาจากความเร่งรีบที่จะขอรับพาสปอร์ตรัสเซีย เพื่อนำไปใช้ในการแสดงตนเพื่อรับสิทธิพิเศษต่างๆ ที่เท่าเทียมกับประชาชนชาวรัสเซีย เช่นค่าจ้างและบำนาญ จากข้อมูลของสำนักงานข้อมูลประชากรที่ออกพาสปอร์ตรัสเซีย (เอกสารบันทึกข้อมูลบุคคล) ให้กับชาวไครเมียได้ระบุว่าในช่วงระยะเวลา 1 เดือนที่มีการเปิดให้ชาวไครเมียมาขอพาสปอร์ตรัสเซีย ได้มีการออกพาสปอร์ตไปแล้วถึง 390,000 เล่ม⁹⁰ จากรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ในวันที่ 24 มีนาคม ค.ศ. 2014 เงินรูเบิล ได้ถูกประกาศให้ใช้ในไครเมียอย่างเป็นทางการในขณะที่เงินตระกุลกริฟนา (гривна) ของยูเครนก็ยังคงใช้ได้ชั่วคราว ส่วนการเดินทางเข้าออกไครเมียนั้นตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม ได้มีการตั้งด่านตรวจคนเข้าเมืองตามเส้นทางที่ติดกับยูเครนและตั้งสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองของสหพันธรัฐรัสเซียที่เมืองซิมฟีโรป็ลและซีวัสโตป็ล

⁸⁹<http://www.kremlin.ru/news/20605>

⁹⁰<http://www.sevastopolnews.info/2014/lenta/sobytiya/069219241>

ในส่วนของการบูรณาการยุทธธรรมนั้น ผู้พิพากษาจากรัสเซียได้เข้ามาอำนวยความสะดวกยุทธธรรมในโครเมียตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคม จัดว่าเป็นองค์กรอำนาจองค์กรแรกที่สามารถเริ่มงานได้ในทันทีที่โครเมียได้ผนวกเข้ากับรัสเซียอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ในประเด็นที่ต่อเนื่องกัน จากรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ออนไลน์ กาเซียตาดจูดอาร์ยู (Gazeta.ru) ได้กล่าวถึงการตัดสินใจของฝ่ายตุลาการให้ส่งมอบนักโทษที่ผ่านกระบวนการทางศาลแล้วและต้องรับโทษจากเรือนจำที่เมืองซิมฟีโรปอลจำนวน 3,215 คนให้กับยูเครน ส่วนผู้ต้องหาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีหากเป็นคดีไม่ร้ายแรงศาลยุทธธรรมรัสเซียได้ปล่อยตัวไป และหากมีมูลสำเนาในโครเมียก็มีสิทธิขอสัญชาติรัสเซียได้ ส่วนคดีร้ายแรงทางการรัสเซียได้ขอให้ออกนอกประเทศไป⁹¹

วันที่ 27 มีนาคม ค.ศ. 2014 สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้ผ่านข้อมติที่ไม่มีผลผูกมัด รับรองบูรณภาพแห่งดินแดนของยูเครน และประกาศให้การลงประชามติในโครเมียเมื่อวันที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 2014 เป็นโมฆะ โดยมี 100 ประเทศลงมติรับ 11 ประเทศลงมติไม่รับ (ได้แก่ อาร์เมเนีย เบลารุส โบลีเวีย เวเนซุเอลา คิวบา เกาหลีเหนือ ซิมบับเว นิคารากัว ซีเรีย ซูดานและรัสเซีย) และ 58 ประเทศงดออกเสียง⁹²

⁹¹<http://www.gazeta.ru/social/2014/03/21/5958981.shtml/>

⁹²<http://www.reuters.com/article/2014/03/27/us-ukraine-ctisis-un-idUSBREA2Q1GA20140327>

นายกรัฐมนตรีสหพันธรัฐรัสเซียดมิตรี มิทเวียดีฟได้เดินทางไปเยือนโครเอเชียอย่างเป็นทางการ
เป็นครั้งแรกในวันที่ 31 มีนาคม ค.ศ. 2014

ในวันที่ 31 มีนาคม ค.ศ. 2014 นายกรัฐมนตรีสหพันธรัฐรัสเซียดมิตรี มิทเวียดีฟได้เดินทางไปเยือนโครเอเชียอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรก เพื่อหารือแผนพัฒนาโครเอเชียและชีวิไลต์กับผู้นำท้องถิ่น ผลของการหารือทั้งรัฐบาลกลางรัสเซียและคณะผู้บริหารสาธารณรัฐโครเอเชียมีความเห็นพ้องกัน ที่จะพัฒนาภูมิภาคโครเอเชียให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ และในขณะเดียวกัน เพื่อให้แผนการพัฒนาโครเอเชียสามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลรัสเซียได้ตั้งกระทรวงขึ้นมาใหม่เพื่อการดูแลกิจการโครเอเชียโดยเฉพาะ ชื่อว่ากระทรวงกิจการโครเอเชีย โดยมีนายอาเล็กซา ซาเวียลียฟ (Олег Генрихович Савельев - 1965, Ленинград) เป็นรัฐมนตรี

วันที่ 11 เมษายน ค.ศ. 2014 รัฐบาลรัสเซียได้เผยแพร่รัฐธรรมนูญรัสเซียฉบับแก้ไขเพิ่มเติม โดยสาระสำคัญคือสาธารณรัฐโครเอเชียและเมืองระดับสหพันธรัฐชีวิไลต์ได้ถูกผนวกเข้าไปในรายชื่อหน่วยการปกครองของสหพันธรัฐรัสเซียในรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐรัสเซียอย่างเป็นทางการ⁹³

⁹³http://www.pravo.gov.ru/news/2014.04/news_0562.html

วันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 2014 รัฐสภายูเครนได้รับรองกฎหมาย “ว่าด้วยการรักษาสีทิวและเสรีภาพของประชาชนในพื้นที่ที่ถูกยึดครองชั่วคราวของยูเครน” โดยพื้นที่ดังกล่าวประกอบด้วยสาธารณรัฐปกครองตนเองไครเมียและเมืองซีวัสโตป็ลรวมทั้งน่านฟ้าเหนือพื้นที่ดังกล่าว พื้นน้ำและพื้นดินของพื้นที่ดังกล่าวถูกยึดครองชั่วคราวโดยสหพันธรัฐรัสเซีย จึงได้ประกาศใช้กฎหมายพิเศษในพื้นที่ดังกล่าวโดยมีการจำกัดการเดินทางเข้า-ออกคาบสมุทรไครเมียของชาวต่างประเทศ อีกทั้งห้ามไม่ให้ประชาชนประกอบกิจการบางประเภท จำกัดสิทธิของประชาชน อีกทั้งจะมีการดำเนินคดีอาญากับผู้ที่มีความร่วมมือกับผู้ยึดครอง⁹⁴ นอกจากนี้กฎหมายดังกล่าวยังได้ระบุว่า คาบสมุทรไครเมียเป็นอาณาเขตของยูเครนที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ และกฎหมายของยูเครนก็ยังมีผลบังคับใช้ในพื้นที่ดังกล่าว นอกจากนี้ในพื้นที่ดังกล่าวยังห้ามบุคคลหรือองค์กรที่ได้รับการเลือกตั้งหรือได้รับการแต่งตั้งประกอบกิจกรรมใดๆ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมายของยูเครน มติหรือกฎหมายใดที่ออกโดยบุคคลหรือองค์กรถือว่าขัดต่อกฎหมายและไม่มีผลบังคับใช้⁹⁵ ในขณะเดียวกัน กฎหมายฉบับนี้ยังไม่ยอมรับการได้รับสัญชาติรัสเซียโดยอัตโนมัติของประชาชนชาวไครเมีย ดังนั้นชาวไครเมียที่ได้รับพาสปอร์ตรัสเซีย (เอกสารบันทึกข้อมูลบุคคล) ยังคงเป็นประชากรชาวยูเครนอยู่ตราบที่ยังมีพาสปอร์ตยูเครน

วันที่ 17 เมษายน ค.ศ. 2014 ประธานาธิบดีปูตินได้ยอมรับว่าทหารรัสเซียได้ให้การสนับสนุนกองกำลังป้องกันตนเองไครเมียในช่วงที่มีการลงประชามติเพื่อรักษาความสงบในคาบสมุทรและให้ชาวไครเมียได้ใช้ชีวิตตามปกติ⁹⁶

⁹⁴“Ukraine Parliament declares Crimea temporarily occupied territory”. IANS. news.biharprabha.com. April 15, 2014.

⁹⁵Рада определила правила жизни на оккупированных территориях. Украинская правда (15 апреля 2014). Проверено 15 апреля 2014; <http://www.pravda.com.ua/rus/news/2014/04/15/7022502/>

⁹⁶«Прямая линия с Владимиром Путиным». // kremlin.ru (17 апреля 2014). Проверено 17 апреля 2014. <http://www.kremlin.ru/news/20796>

ส่วนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการป้องกันประเทศรัสเซีย นายซีร์เกย์ ไซยกู ได้ให้สัมภาษณ์ว่าการรักษาความสงบในไครเมียได้ใช้กองทหารจากกองทัพเรือภูมิภาคทะเลดำ โดยมีภารกิจหลักคือการป้องกันประชาชนชาวไครเมียจากกลุ่มชาตินิยมหัวรุนแรงชาวยูเครน และการป้องกันการเข้ายึดครองที่มั่นทางทหารของรัสเซีย⁹⁷

วันที่ 26 เมษายน ค.ศ. 2014 รัฐบาลชั่วคราวยูเครนได้สั่งปิดคลองส่งน้ำจัดมายังไครเมีย

ตั้งแต่วันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 2014 รัฐบาลรัสเซียได้มอบหมายให้นายปีโตร ยาโรช (Пётр Ярош) รักษาการหัวหน้าสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองรัสเซียประจำไครเมีย ดำเนินการติดตั้งหลักเขตแดนระหว่างประเทศรัสเซียกับยูเครนตามแนวเขตแดนระหว่างไครเมียและยูเครน⁹⁸ และวันต่อมา รัฐบาลชั่วคราวยูเครนได้ตอบโต้โดยการปิดคลองส่งน้ำจัดมายังไครเมีย โดยอ้างว่าเป็นการจัดการทรัพยากรน้ำของตน⁹⁹ ในขณะที่ทางไครเมียเองก็พยายามเจรจาขอซื้อน้ำจากยูเครน เนื่องจากน้ำดังกล่าวใช้ในการหล่อเลี้ยงผลิตผลทางการเกษตร ซึ่งหากไม่ได้รับน้ำตามเวลาที่กำหนดจะทำให้เกิดความสูญเสียพืชผลทางการเกษตรรวมพื้นที่ 120,000 เฮกตาร์ ในขณะที่เดียวกันนายอารเชียนีย์ ยีชินนิยัค

⁹⁷ <http://itar-tass.com/politika/1097051>

⁹⁸ <http://sevastopolnews.info/2014/04/lenta/sobytiya/069219374>

⁹⁹ <http://itar-tass.com/politika/1149218>

นายกรัฐมนตรียูเครนได้ให้สัมภาษณ์ว่ายูเครนไม่มีแผนที่จะหยุดส่งน้ำและส่งไฟไปยังไครเมีย เพียงแต่รัสเซียจะต้องเชื่อมั่นเท่านั้น¹⁰⁰

ในวันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 2014 สำนักนายกรัฐมนตรียูเครนได้ออกประกาศปิดด่านตรวจคนเข้าเมืองที่ผ่านจากยูเครนเข้าไปในไครเมีย ทำให้การติดต่อระหว่างยูเครนกับไครเมียในทางบกไม่สามารถกระทำได้ แต่ถ้าหากมีความจำเป็นต้องเดินทางก็ยังสามารถใช้ด่านตรวจคนเข้าเมืองตามท่าเรือหรือสนามบินได้

จากการประเมินของนายอเล็กซานดร์ ตูร์ชินอฟ อดีตรักษาการประธานาธิบดียูเครน ความเสียหายโดยตรงที่เป็นผลจากการสูญเสียไครเมียของยูเครนคิดเป็นจำนวน 1 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในจำนวนนั้นเป็นมูลค่าของก๊าซธรรมชาติที่คาดว่าจะขุดได้ตามข้อมูลของรัฐมนตรียว่าการกระทรวงพลังงานยูเครน นายยูริ โพรดัน (Юрий Продан) ได้ประเมินไว้เป็นจำนวน 4 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ¹⁰¹

ประธานาธิบดี วลาดิมีร์ ปูตินกล่าวสุนทรพจน์ต่อทหารผ่านศึกและทหารเรือรัสเซียในฐานทัพเรือภาคทะเลดำเมืองซีวัลโตป็ล เนื่องในโอกาสครบรอบ 70 ปีที่กองทัพสหภาพโซเวียตได้ปลดปล่อยไครเมียจากการยึดครองของกองทัพนาซีเยอรมัน และเนื่องในวาระครบรอบ 69 ปีวันแห่งชัยชนะของกองทัพสหภาพโซเวียตในสงครามโลกครั้งที่ 2 วันที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ. 2014

¹⁰⁰<http://vlasti.net/news/192579>

¹⁰¹Турчинов оценил ущерб от потери Крыма в 100 млрд долларов. ИТАР-ТАСС, 14.05.2014; <http://www.itar-tass.com/mezhdunarodnaya-panorama/1186380>

ในวันวาระพิเศษครบรอบ 69 ปีวันแห่งชัยชนะของกองทัพสหภาพโซเวียต ในสงครามโลกครั้งที่ 2 วันที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ. 2014 ประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินได้เดินทางเยือนโครเอเชียอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกหลังจากที่ได้กลับมา ผนุกรวมเข้ากับสหพันธรัฐรัสเซียอีกครั้งหนึ่ง โดยประธานาธิบดีปูตินได้กล่าวสุนทรพจน์ต่อทหารผ่านศึกและทหารเรือรัสเซียในฐานะทัพเรือภาคทะเลดำ เมืองซีวีลโตปอลเนื่องในโอกาสครบรอบ 70 ปีที่กองทัพสหภาพโซเวียตได้ปลดปล่อยโครเอเชียจากการยึดครองของกองทัพนาซีเยอรมัน ซึ่งสาระหลักของสุนทรพจน์ดังกล่าวเป็นการอวยพรเหล่าทหารผ่านศึกและทหารเรือรัสเซียเนื่องในวันแห่งชัยชนะ และขอบคุณเหล่าทหารผ่านศึกและทหารเรือรัสเซียในการทำหน้าที่เพื่อประเทศชาติ ต่อจากนั้นได้เดินทางไปกล่าวสุนทรพจน์ต่อประชาชนชาวโครเอเชีย โดยช่วงแรกของสุนทรพจน์เป็นการอวยพรเนื่องในวันแห่งชัยชนะซึ่งสำหรับชาวโครเอเชียแล้วจัดเป็นวาระที่พิเศษที่ได้เฉลิมฉลอง 2 ชัยชนะ โดยชัยชนะหนึ่งคือการต่อสู้ของชาวโครเอเชียจนได้รับชัยชนะและกลับมาผนวกกับแผ่นดินแม่รัสเซียอีกครั้งหนึ่ง และได้กล่าว "ขอบคุณในความกล้าหาญและความเพียรพยายามของชาวโครเอเชียที่ทำให้โครเอเชียกลับมารวมกับรัสเซียได้อีกครั้งหนึ่ง"

บทลงโทษรัสเซียของสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป

บทลงโทษหรือแซงชัน (sanction) ที่เกี่ยวเนื่องจากสถานการณ์ในไครเมีย และยูเครนตะวันออกได้ริเริ่มโดยสหรัฐอเมริกาผู้ควบคุมระเบียบโลกใหม่ (New World Order)¹⁰² โดยได้พันธมิตรที่เก่าแก่คือสหภาพยุโรปและพันธมิตรนอกสหภาพยุโรปได้ เช่น แคนาดา ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น นอร์เวย์ สวิตเซอร์แลนด์และอื่นๆ เข้าร่วม การลงโทษรัสเซียของสหรัฐอเมริกาและพันธมิตรได้ดำเนินการทั้งผ่านองค์การระหว่างประเทศ และเป็นรายประเทศ

มาตรการลงโทษมาตรการแรกได้ประกาศใช้เมื่อรัสเซียให้การรับรอง การลงประชามติของชาวไครเมีย ยอมรับการประกาศเอกราชของไครเมียและรับไครเมียเข้าเป็นหน่วยการปกครองหนึ่งของรัสเซีย ตามความเห็นของประเทศต่างๆ และองค์การระหว่างประเทศ การผนวกไครเมียของรัสเซียเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มาตรการลงโทษ (แซงชัน) มาตรการแรกที่สหภาพยุโรป

¹⁰²การจัดระเบียบโลกใหม่เริ่มขึ้นโดยสหรัฐอเมริกาในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 1990 ประธานาธิบดีจอร์จ บุชได้ประกาศยุทธศาสตร์ชาติซึ่งมีเนื้อหาเป็นการจัดระเบียบโลกใหม่ กล่าวคือ ทุกประเทศต้องเป็นประชาธิปไตย (Democracy) ไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชน (Human Right) ต้องรักษาสภาพแวดล้อม (Environment) ต้องเปิดเสรีทางการค้า (Free Trade) และต้องไม่ละเมิด ลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร (Copyright) ระเบียบเหล่านี้ได้กลายเป็นเครื่องมือของสหรัฐอเมริกาและประเทศที่เป็นพันธมิตรใช้ในการแสวงหาประโยชน์จากประเทศอื่นโดยทำตัวเป็น “ตำรวจโลก” บีบบังคับ ให้ประเทศต่างๆ ปฏิบัติตามระเบียบที่ตนได้วางไว้ และคอยควบคุมพฤติกรรมของประเทศต่างๆ ให้อยู่ ภายใต้อิทธิพลของตนในทุกๆ ด้าน หากไม่ปฏิบัติตามจะต้องเผชิญกับมาตรการลงโทษต่างๆ เริ่มต้น ด้วยการอายัดบัญชีหรือทรัพย์สินของนักการเมืองและนักธุรกิจในประเทศที่แซงชัน ห้ามไม่ให้มีการทำธุรกรรมทางการเงินและทำธุรกิจร่วมกันกับนักธุรกิจของประเทศที่ถูกแซงชัน ห้ามเข้าประเทศ ปิดล้อมทางการค้าหรือห้ามการนำเข้าหรือส่งออกสินค้า และมาตรการสุดท้ายคือการปฏิบัติการทางทหาร หลังเหตุการณ์ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ในสมัยประธานาธิบดี จอร์จ ดับเบิลยู บุช (จูเนียร์) ได้แสดง ให้ประชาคมโลกเห็นว่า สหรัฐอเมริกาเป็น “ตำรวจโลก” อย่างแท้จริงโดยการประกาศว่า “ใครก็ตาม ที่ไม่ได้ยืนอยู่เคียงข้างอเมริกา ...ผู้นั้นก็คือฝ่ายผู้ก่อการร้าย” และได้ปฏิบัติการทางทหารในหลาย ประเทศตามที่ตนเองเห็นสมควร

และสหรัฐอเมริกา แคนาดาและประเทศอื่นๆ ได้ประกาศใช้หลังการผนวกโครเมียของรัสเซียคือการไม่ให้นักธุรกิจและนักการเมืองชาวรัสเซียทำธุรกรรมทางการเงินงดอกริวซ่าให้บุคคลตามบัญชีรายชื่อที่ได้ประกาศไปทั้งหมด 6 รอบ ส่วนสหรัฐอเมริกา นั้นยังห้ามบริษัทของประเทศที่ร่วมแข่งขันติดต่อกับธุรกิจกับองค์กรหรือบุคคลตามบัญชีรายชื่อที่ได้ประกาศไปทั้งหมด 6 รอบเช่นกัน

การแข่งขันโดยองค์กรระหว่างประเทศต่างๆ มีดังนี้

องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development-OECD) วันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 2014 ได้ประกาศหยุดกระบวนการรับรัสเซียเข้าเป็นสมาชิกและประกาศเพิ่มความสัมพันธ์กับยูเครนให้มากขึ้น

องค์การนาโต (North Atlantic Treaty Organization : NATO) วันที่ 6 มีนาคม ค.ศ. 2014 ได้ประกาศหยุดการพบปะกับคณะทหารและพลเรือนของรัสเซียรวมทั้งงดการจัดกิจกรรมร่วมกันตามกำหนดการที่ได้วางไว้ วันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 2014 ได้ยุติความร่วมมือกับรัสเซีย และตัดไม่ให้รัสเซียเข้าร่วมในกระบวนการทำลายอาวุธเคมี 1 เมษายน ค.ศ. 2014 ประกาศยุติความร่วมมือกับรัสเซียในทุกระดับ ยกเว้นการเจรจาระดับเอกอัครราชทูตหรือสูงกว่า ในวันที่ 7 สิงหาคม ค.ศ. 2014 เลขาธิการใหญ่ขององค์การนาโต นายอันเดรส โฟก รัสมุสเซน (Anders Fogh Rasmussen) ได้เดินทางเยือนกรุงเคียฟ และได้แถลงข่าวต่อสื่อมวลชนว่า องค์การนาโตจะระงับความร่วมมือกับรัสเซียในทุกด้าน¹⁰³

¹⁰³<http://www.newsru.com/world/07aug2014/natobrokereuprf.html>

สหภาพยุโรป (European Union-EU) ในวันที่ 6 มีนาคม ค.ศ. 2014 ได้
งดการเจรจากับรัสเซียในประเด็นการลดขั้นตอนการขอวีซ่าเข้าสู่สหภาพยุโรปของ
ชาวรัสเซีย และข้อตกลงใหม่ในประเด็นดังกล่าว ในวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 2014
ได้ออกมาตรการลงโทษรัสเซียด้วยการห้ามบุคคล (นักการเมืองและผู้บริหาร
หน่วยงานรัฐระดับสูงของรัสเซียและไครเมีย) ตามบัญชีรายชื่อ 21 คนเดินทาง
เข้าสู่สหภาพยุโรป รวมทั้งอายัดทรัพย์สินทั้งหมดของบุคคลดังกล่าว¹⁰⁴

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแซงชันโดยสหภาพยุโรป อัลบาเนีย ไชล์แลนด์
ลิกเทินสไตน์ มอลโดวา นอร์เวย์ ยูเครน และมอนเตเนโกร

1. ซีร์เกย์ อักซีโอนอฟ (Сергей Аксёнов) - นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐ
ไครเมีย
2. วลาดีมีร์ คันสตันทีนอฟ (Владимир Константинов) - ประธาน
สภาไครเมีย
3. รุสตัน เตมีร์กาเลียฟ (Рустам Темиргалиев) - ผู้แทนสภาสูง
สาธารณรัฐไครเมีย รองนายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐไครเมีย
4. ดนิส เบรีซอฟสกี (Денис Березовский) - อดีตผู้บัญชาการ
ทหารเรือยูเครน
5. อเล็กเซย์ ชาลีย์ (Алексей Чалый) - นักธุรกิจรัสเซีย เมื่อวันที่ 23
กุมภาพันธ์ 2014 ได้รับการเลือกตั้งจากสภาประชาชนให้เป็นผู้ว่าการเมืองซีวัสโตป็อล
6. ปีโยตร์ ซิมา (Пётр Зима) - ผู้อำนวยการกิจการรักษาความ
ปลอดภัยไครเมีย
7. ยูริย์ ซีอริฟโซฟ (Юрий Жеребцов) - ประธานสภาสูงไครเมีย
หนึ่งในผู้จัดให้มีการลงประชามติให้ไครเมียเป็นเอกราช

¹⁰⁴Decision 2014/145/CFSP; США и ЕС вводят санкции против
чиновников РФ и Украины

8. ชีรเกย์ เซยคัฟ (Сергей Цеков) - อดีตประธานสภาสูงโครเมีย
9. วิกตอร์ โอซีร์ฟ (Виктор Озеров) - ประธานกรรมการด้านการป้องกันประเทศและรักษาความปลอดภัย วุฒิสภาสหพันธรัฐรัสเซีย
10. วลาดีมีร์ ดซาบาร์ฟ (Владимир Джабаров) - รองประธานกรรมการด้านการต่างประเทศ วุฒิสภาสหพันธรัฐรัสเซีย
11. อันเดรย์ คลีซาส (Андрей Клишас) - ประธานกรรมการด้านกฎหมายรัฐธรรมนูญ สภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย
12. นิคาลัย รัชคัฟ (Николай Рыжков) - สมาชิกสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย
13. ยีฟเกียนีย์ บูชมิน (Евгений Бушмин) - รองประธานสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย
14. อเล็กซานดร์ ตาตูนัฟ (Александр Тотоонов) - สมาชิกสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย กรรมการด้านวัฒนธรรม การศึกษาและข้อมูลข่าวสาร
15. อาเลียค ปันทีเลียยฟ (Олег Пантелеев) - ผู้แทนจากองค์กรบริหารมณฑลคูรกานสค์ ประจำสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย
16. ชีรเกย์ มีโรนัฟ (Сергей Миронов) - สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ดูมา) หัวหน้าพรรคสปราวิดลีวายา รัสเซีย («Справедливая Россия»)
17. ชีรเกย์ ซีลิซนียาค (Сергей Железняк) - รองประธานสภาผู้แทนราษฎร (ดูมา)
18. ลีอานีด สลุตสกีย์ (Леонид Слуцкий) - ประธานกรรมการด้านกิจการเครือรัฐเอกราช สภาผู้แทนราษฎร (ดูมา)
19. อเล็กซานดร์ วิตโก (Александр Витко) - ผู้บัญชาการทหารเรือ รัสเซียภาคทะเลดำ
20. อานาโตลีย์ ซีดาร์ฟ (Анатолий Сидоров) - ผู้บัญชาการทหารภาคตะวันตก
21. อเล็กซานดร์ กาลคิน (Александр Галкин) - ผู้บัญชาการทหารภาคใต้

ในวันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 2014 สหภาพยุโรปได้ประกาศยกเลิกการประชุมผู้นำสหภาพยุโรป-รัสเซียซึ่งจะจัดมีขึ้นในเดือนมิถุนายน และจากสถานการณ์ที่เลวร้ายลง¹⁰⁵ ในวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 2014 รัฐบาลสหภาพยุโรปได้ห้ามสถานทูตของประเทศสมาชิกในรัสเซียออกวีซ่าทุกชนิดให้กับชาวโครเมีย และในวันเดียวกัน สหภาพยุโรปได้เพิ่มรายชื่อบุคคล (ผู้บริหารหน่วยงานของรัฐระดับสูงและนายทหารของรัสเซียและโครเมีย) ที่ถูกแขงขันอีก 12 คน รวมทั้งผู้อำนวยการสำนักข่าวรัสเซียทูเดย์ («Россия сегодня») ที่นำเสนอข่าวภาคภาษาอังกฤษของทางการรัสเซีย

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแขงขันโดยสหภาพยุโรป อัลบาเนีย ไอร์แลนด์ ลิกเทินสไตน์ มอลโดวา นอร์เวย์ ยูเครน และมอนเตเนโกรประกาศเพิ่มเติมในวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 2014

1. ดมีตรีย์ คิชิลีโยฟ (Дмитрий Киселев) - รองผู้อำนวยการบริษัทโทรทัศน์ วิทยุของรัฐบาลรัสเซีย
2. ดมีตรีย์ ราโกซิน (Дмитрий Rogozin) - รองนายกรัฐมนตรีรัสเซีย
3. ซีร์เกย์ กลาเซียฟ (Сергей Глазьев) - ที่ปรึกษาประธานาธิบดีรัสเซีย
4. วลาดิสลาฟ ซูร์คอฟ (Владислав Сурков) - ผู้ช่วยประธานาธิบดีรัสเซีย
5. วาลินทีนา มัทวีเยียนคา (Валентина Матвиенко) - ประธานสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย
6. ซีร์เกย์ นาริชคิน (Сергей Нарышкин) - ประธานสภาผู้แทนราษฎร สหพันธรัฐรัสเซีย
7. อเล็กซานดร์ นาซาตอฟ (Александр Носатов) - รองผู้บัญชาการทหารเรือรัสเซียภาคทะเลดำ
8. วาสีร์ย คุลิคอฟ (Валерий Куликов) - รองผู้บัญชาการทหารเรือรัสเซียภาคทะเลดำ

¹⁰⁵Council Implementing Decision 2014/145/CFSP of 21 March 2014

9. อีการ์ ตูร์ชินอูค (Игорь Турченко) - รองผู้อำนวยการทหารภาคใต้
10. ยีเลีย มิซูลีนา (Елена Мизулина) - สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ดูมา)
11. มิคฮาอีล มาลือชีฟ (Михаил Малышев) - ผู้อำนวยการคณะกรรมการการจัดการลงประชามติโครเมีย

12. วาลีรีย์ มิเวียดิฟ (Валерий Медведев) - ประธานคณะกรรมการการจัดการลงประชามติเมืองซีวัลโตปัล

ในวันที่ 17 เมษายน ค.ศ. 2014 สภายุโรปได้มีมติเสนอแนะให้บริษัทสัญชาติสหภาพยุโรปปฏิเสธการก่อสร้างท่อก๊าซ “ยูซเนียปาดก” («Южный поток») วันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 2014 สหภาพยุโรปได้มีการพิจารณาขยายบัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแซงชั้นเพิ่มอีก 15 คน

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแซงชั้นโดยสหภาพยุโรป อัลบาเนีย ไอร์แลนด์ ลิกเทเนสโตน์ มอลโดวา นอร์เวย์ ยูเครน และมอนเตเนโกรเพิ่มเติม ประกาศในวันที่ 29 เมษายน ค.ศ. 2014

1. ดมีตรีย์ คาซาค (Дмитрий Козак) - รองนายกรัฐมนตรีรัสเซีย
2. อาเลียค บิลาเวียเชฟ (Олег Белавенцев) - ผู้แทนประธานาธิบดีรัสเซียผู้มีอำนาจเต็มประจำโครเมีย
3. วาลีรีย์ กิราซิมอฟ (Валерий Герасимов) - ผู้บัญชาการทหารสูงสุดสหพันธรัฐรัสเซีย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการป้องกันประเทศสหพันธรัฐรัสเซีย
4. อาเลียค ซาเวียลียีฟ (Олег Савельев) - รัฐมนตรีว่าการกิจการโครเมีย
5. ซีร์เกย์ มียายลา (Сергей Меняйло) - รักษาการผู้ว่าการเมืองซีวัลโตปัล
6. โอลกา โควิติดิ (Ольга Ковитиди) - สมาชิกสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย ผู้แทนฝ่ายบริหารสาธารณรัฐโครเมีย
7. ลุดมีลา ชวิตโซวา (Людмила Швецова) - รองประธานสภาผู้แทนราษฎร สหพันธรัฐรัสเซีย

8. ซิเรกย์ นีเวียร์ฟ (Сергей Неверов) - รองประธานสภาผู้แทนราษฎร สหพันธรัฐรัสเซีย

9. อีการ์ ซิรกุน (Игорь Сергун) - หัวหน้าหน่วยข่าวกรอง กองบัญชาการทหารสูงสุด สหพันธรัฐรัสเซีย รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด สหพันธรัฐรัสเซีย

10. กิрман โปรโคปีฟ (Герман Прокопив) - ผู้นำกลุ่ม “ป้องกัน ลูกันสค์” («Луганской обороны»)

11. วาลีรีย โบลอตฟ (Валерий Болотов) - หนึ่งในผู้นำกลุ่ม “กองทัพ ตะวันออกเฉียงใต้” («Армии Юго-Востока»)

12. อันเดรย์ ปูร์กิน (Андрей Пургин) - ประธานร่วม “สาธารณรัฐ ดาเนียตสค์” («Донецкой республики»)

13. ดินิส ปูซิลิน (Денис Пушилин) - นายกรัฐมนตรีรัฐบาลชั่วคราว สาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์

14. ซิเรกย์ ซือปลาโคฟ (Сергей Цыплаков) - หนึ่งในผู้นำกลุ่ม “กองตำรวจประชาชนดอนบาส” («Народной милиции Донбасса»)

15. อีการ์ สเตรียลโคฟ (Игорь Стрелков) - เจ้าหน้าที่ประจำสำนัก ข่าวกรองแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย

มาตรการลงโทษรัสเซียได้เพิ่มความรุนแรงขึ้นเมื่อเกิดความรุนแรงขึ้นใน ยูเครนตะวันออก ฝ่ายที่ลงโทษได้กล่าวหารัสเซียว่ามีส่วนร่วมในปฏิบัติการใน ยูเครนโดยส่งทั้งอาวุธและกองกำลังเข้าไปเพื่อแบ่งแยกและยึดครองดินแดนของ ยูเครน ในวันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 2014 สหภาพยุโรปได้เพิ่มรายชื่อบุคคล ที่ถูกแชงชันอีก 13 คน รวมทั้งการแชงชันบริษัท “โซรนาโมเรเนียฟติก๊าซ” («Черноморнефтегаз») และ “ฟีอาโดเซีย” («Феодосия») รวมทั้งแชงชัน บริษัทของโครเมียที่อายัดทรัพย์สินของยูเครน นอกจากนี้ยังเรียกร้องให้ทุก ประเทศที่เป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติ ดำเนินมาตรการต่อต้านรัสเซียที่ได้ ผนวกโครเมียและซีวัสโตป็ล ในวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 2014 สหภาพยุโรปได้ ปฏิเสธการเข้าร่วมการประชุม “การเจรจาพลังงานรัสเซีย-สหภาพยุโรป:

ในประเด็นที่เกี่ยวกับก๊าซ” ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นในกรุงบรัสเซล

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแข่งขันโดยสหภาพยุโรป อัลบาเนีย ไอล์แลนด์ ลิกเทเนสไตน์ มอลโดวา นอร์เวย์ ยูเครน และมอนเตเนโกรเพิ่มเติม ประกาศในวันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 2014

1. วลาดีมีร์ ชามานอฟ (Владимир Шаманов) - ผู้บัญชาการกองกำลังอากาศโยธินแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย
2. วลาดีมีร์ ปลีกิน (Владимир Плигин) - ประธานกรรมการการกฎหมายรัฐธรรมนูญสภาผู้แทนราษฎร (ดูมา) สหพันธรัฐรัสเซีย
3. ปีโยตร์ ยาโรช (Петр Ярош) - รักษาการหัวหน้าสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสหพันธรัฐรัสเซียประจำโครเมีย
4. อาเลียค โคชียูรา (Олег Козюра) - รักษาการหัวหน้าสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสหพันธรัฐรัสเซียประจำซีวิลโตปัล
5. นาตาเลีย ปาคโลนสกายา (Наталья Поклонская) - อัยการสาธารณรัฐโครเมีย
6. อิการ์ ชีฟเชียนคา (Игорь Шевченко) - รักษาการอัยการซีวิลโตปัล
7. วิชิสลาฟ ปะนะมาริโยฟ (Вячеслав Пономарёв) - นายกเทศมนตรีของประชาชน เมืองสลาเวียนสกา
8. อิการ์ เบียชลิร (Игорь Безлер) - ผู้แทนหัวหน้ากองกำลังอาสาสมัครทางภาคตะวันออกของยูเครน
9. อิการ์ คาคิดเซียนอฟ (Игорь Какидзянов) - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์
10. รามาน เลียกิน (Роман Лягин) - ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง สาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์
11. อลิกซานดร มาลือคิน (Александр Малыхин) - ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เมืองลูกันสค์
12. อาเลียค ซาโรฟ (Олег Царёв) - ผู้แทนราษฎรยูเครน

13. วิชีสลาฟ วาโลดีน (Вячеслав Володин) - รองหัวหน้าสำนัก
ประธานาธิบดีสหพันธรัฐรัสเซีย

ในวันที่ 12 กรกฎาคม ค.ศ. 2014 สหภาพยุโรปได้เพิ่มรายชื่อบุคคลที่
ถูกแขงขันอีก 11 คน ต่อมาในวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2014 ธนาคารเพื่อการ
ลงทุนแห่งยุโรปตามข้อเสนอของสหภาพยุโรปได้ยุติการลงทุนโครงการใหม่ในรัสเซีย

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแขงขันโดยสหภาพยุโรป อัลบาเนีย ไชแลนด์
ลิกเทินสไตน์ มอลโดวา นอร์เวย์ ยูเครน และมอนเตเนโกรเพิ่มเติม ประกาศในวันที่
12 กรกฎาคม ค.ศ. 2014

1. อเล็กซานดร คอะดาโคฟสกี (Александр Ходаковский) -
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงความปลอดภัย สาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์

2. อเล็กซานดร คาลิออสสกี (Александр Калюцкий) - รองนายก
รัฐมนตรี ด้านสังคมสาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์

3. อเล็กซานดร เครียคอฟ (Александр Кряков) - รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงข้อมูลข่าวสารและสื่อสารมวลชน สาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์

4. มาราท บาชีร์ฟ (Марат Баширов) - นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐ
ประชาชนลูกันสค์

5. วาซีลีย์ นิกิติน (Василий Никитин) - รองนายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐ
ประชาชนลูกันสค์

6. อเล็กเซย์ คาเรียคิน (Алексей Карякин) - ประธานสภาสูงสาธารณรัฐ
ประชาชนลูกันสค์

7. ยูริย์ อีวาคิน (Юрий Ивакин) - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการ
ภายใน สาธารณรัฐประชาชนลูกันสค์

8. อีการ์ ปโลตนิตสกี (Игорь Плотницкий) - รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงประชาชนป้องกัน สาธารณรัฐประชาชนลูกันสค์

9. นิคาลัย คาซีตซิน (Николай Козицын) - ผู้บัญชาการทหารคอแชนค

10. อเล็กเซย์ มัชกาไวย (Алексей Мозговой) - หนึ่งในผู้นำของ
กองกำลังติดอาวุธทางภาคตะวันออกของยูเครน

11. อเล็กซานดร์ บะระดัย (Александр Бородай) - นายกรัฐมนตรี
รัฐบาลชั่วคราวสาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์

มาตรการลงโทษล่าสุดสืบเนื่องมาจากการตกของเครื่องโดยสารบินโบอิง
777 ของสายการบินมาเลเซียบนเส้นทางที่ซานเมืองดาเนียตสค์ ใกล้ชายแดน
รัสเซียเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม ค.ศ. 2014 โดยผู้นำประเทศที่ออกมาตราการ
ลงโทษรัสเซียให้เหตุผลว่า รัสเซียให้การสนับสนุนกองกำลังที่ยิงเครื่องบินลำ
ดังกล่าวตก ในวันที่ 26 กรกฎาคม ค.ศ. 2014 สหภาพยุโรปได้เพิ่มรายชื่อบุคคล
ที่ถูกแขวนชั่งอีก 15 คน 18 องค์กร และ 9 บริษัทในโครเมีย

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแขวนชั่งโดยสหภาพยุโรป อัลบาเนีย ไอร์แลนด์
ลิกเทินสไตน์ มอลโดวา นอร์เวย์ ยูเครน และมอนเตเนโกรเพิ่มเติม ประกาศใน
วันที่ 26 กรกฎาคม ค.ศ. 2014

1. มิคฮาอีลฟรัดคอฟ (Михаил Фрадков) - ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรอง
ต่างประเทศแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย

2. นิคาลัย ปาตรูชีฟ (Николай Патрушев) - เลขาธิการสภาความ
มั่นคงแห่งชาติรัสเซีย

3. อเล็กซานดร์ โบรดนิกอฟ (Александр Бортников) - ผู้อำนวยการ
ใหญ่สำนักข่าวกรองแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย

4. ราชิด นูรกาลียีฟ (Рашид Нургалиев) - รองเลขาธิการสภา
ความมั่นคงแห่งชาติรัสเซีย

5. บาริส กริชโลฟ (Борис Грызлов) - สมาชิกถาวรสภาความมั่นคง
แห่งชาติรัสเซีย

6. ซีร์เกย์ บีเซียดา (Сергей Беседа) - ผู้อำนวยการหน่วย 5 สำนัก
ข่าวกรองแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย

7. มิคฮาอีล ดิกทีริโยฟ (Михаил Дегтярёв) - สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร สหพันธรัฐรัสเซีย

8. รัมซาน คาคีออร์ฟ (Рамзан Кадыров)-ประธานาธิบดีสาธารณรัฐ
เชเชน
9. อเล็กซานดร ติคาโชฟ (Александр Ткачёв) - ผู้ว่าการแขวง
คราสนาดาร
10. ปาวิล กูบาริฟ (Павел Губарев) - หัวหน้าหน่วยเตรียมกำลังพล
กระทรวงกลาโหม สาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์
11. อีคาทีรีนา กูบาริวา (Екатерина Губарева) - รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์
12. ฟีโอดาร์ บีเรียชิน (Фёдор Берёзин) - ผู้แทนรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหม สาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์
13. วาลีริย์ คาอูร์ฟ (Валерий Кауров) - ประธานสหภาพประชากร
ออร์โธดอกซ์แห่งยูเครน
14. ซีรเกย์ ซดริอิลียุก (Сергей Здрылюк) - รองผู้บัญชาการทหาร
สาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์
15. วลาดิมีร์ อันจูฟิยฟ (Владимир Антюфеев) - รองนายกรัฐมนตรี
ดูแลหน่วยงานด้านการรักษากฎหมายสาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์

วันที่ 30 กรกฎาคม ค.ศ. 2014 สหภาพยุโรปได้เพิ่มรายชื่อบุคคลที่
ถูกแข่งขันอีก 8 คน รวมทั้งธนาคารพาณิชย์แห่งชาติรัสเซีย (Российского
национального коммерческого банка) กลุ่มบริษัท “อัลมาซ-อันเตย์”
(«Алмаз-Антей») และสายการบิน “โดบราลียอต” («Добролет») รวมทั้ง
การแข่งขันการค้าและการลงทุนในโครเมียและซีวิลโตปป์ วันที่ 31 กรกฎาคม
ค.ศ. 2014 สหภาพยุโรปได้ประกาศแข่งขัน “ธนาคารออมสินรัสเซีย” («Сбербанка
России») ธนาคารแวนเตแบ (ВТБ) ธนาคารก๊าซโพรม («Газпромбанка») ธนาคาร
รวเนียชแอกคาโนม («Внешэкономбанка») ธนาคารเชียลโฮซ
(«Россельхозбанка») รวมทั้งการห้ามนำเข้าและส่งออก (embargo) อาวุธ
และสิ่งของลักษณะดังกล่าวมายังรัสเซีย ห้ามการส่งออกสินค้าและเทคโนโลยีที่
สามารถนำมาใช้ในทางทหารได้มายังรัสเซีย ผู้ส่งออกอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่

เกี่ยวข้องกับพลังงานมายังรัสเซียต้องได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของตน อีกทั้งห้าม การขายอุปกรณ์และเทคโนโลยีในการขุดเจาะน้ำมันในมหาสมุทรอาร์กติกและ แหล่งน้ำลึกแก่รัสเซีย

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแซงชันโดยสหภาพยุโรป อัลบาเนีย ไอล์แลนด์ ลิกเตนสไตน์ มอลโดวา นอร์เวย์ ยูเครน และมอนเตเนโกรเพิ่มเติม ประกาศ ณ วันที่ 30 กรกฎาคม ค.ศ. 2014

1. อเล็กเซย์ กรอมีฟ (Алексей Грёмов)- รองหัวหน้าสำนักประธานาธิบดี สหพันธรัฐรัสเซียคนที่ 1

2. คันสตันทีน มาลาฟิยฟ (Константин Малофеев)- ผู้ก่อตั้งกองทุน Marshall Capital Partners, ซึ่งถือว่าเป็นผู้ให้การสนับสนุนกองกำลังแบ่งแยก ดินแดนในเขตดอนบาส (Донбасс)

3. อาร์คาดีเย ราตินเบียร์ค (Аркадий Ротенбёрг)- หนึ่งในผู้มีอำนาจ (олигарх) ของรัสเซีย เพื่อนของประธานาธิบดี วลาดิมีร์ ปูติน

4. ยูริเย คาวัลชุก (Юрий Ковальчук)- หนึ่งในผู้มีอำนาจ (олигарх) ของรัสเซีย เพื่อนของประธานาธิบดี วลาดิมีร์ ปูติน

5. ชามาลอฟ (Николай Шамалов)- หนึ่งในผู้มีอำนาจ (олигарх) ของ รัสเซีย เพื่อนของประธานาธิบดี วลาดิมีร์ ปูติน

6. ซีร์เกย์ อบีชีฟ (Сергей Абисов)- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการ ภายใน สาธารณรัฐไครเมีย

7. บาริส ลิตวินอฟ (Борис Литвинов)- ประธานสภาโซเวียตสูงสุด สาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์

8. อักซานา ชีกรินา (Оксана Чигрина)- โฆษกสาธารณรัฐประชาชน ลูกันสค์

สภายุโรป (Council of Europe) ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม ค.ศ. 2014 ได้ เลื่อนกำหนดการจัดกิจกรรมที่จะทำร่วมกับรัสเซียที่ได้วางแผนไว้ทุกประเภท และ ในวันที่ 10 เมษายน ได้ตัดสิทธิ์การออกเสียงของผู้แทนรัสเซียในสภายุโรป ห้ามไม่ให้รับตำแหน่งประธานกรรมการต่างๆ ในสมัชชาของสภายุโรป รวมทั้ง

ห้ามไม่ให้ผู้แทนรัสเซียเป็นผู้สังเกตการณ์ในสมัชชาของสหภาพยุโรป

องค์การความปลอดภัยทางการบินยุโรป (European Organization for the Safety of Air Navigation-EURO CONTROL) ตั้งแต่วันที่ 2 เมษายน ค.ศ. 2014 ห้ามไม่ให้มีการบินไปยังโครเอเชีย และในวันที่ 4 เมษายน ได้ห้ามไม่ให้มีการบินในน่านฟ้าของโครเอเชีย

จี 8 (The Group of Eight-G8) ในวันที่ 18 มีนาคม ค.ศ. 2014 นายกรัฐมนตรีเยอรมนี อังเกลา แมร์เคิลได้แถลงข่าวว่ารัสเซียยังเป็นสมาชิกกลุ่มจี 8 อยู่ เพียงแต่ได้ระงับการเตรียมการประชุมจี 8 ที่จะต้องจัดในเดือนกรกฎาคมที่เมืองโซซี (Сочи)¹⁰⁶ ต่อมาในวันที่ 25 มีนาคม ค.ศ. 2014 สำนักข่าวรัสเซียเนอาร์ที (Russian RT) ของทางการรัสเซียที่นำเสนอข่าวเป็นภาษาอังกฤษ ได้รายงานข่าวว่ากลุ่มจี 8 ได้ถอนรัสเซียออกจากการเป็นสมาชิกแล้ว แต่รัสเซียก็ไม่ได้มีปฏิกิริยาใดๆ¹⁰⁷

ธนาคารเพื่อการฟื้นฟูและการพัฒนาแห่งยุโรป (European Bank for Reconstruction and Development-EBRD) ในวันที่ 23 กรกฎาคม ค.ศ. 2014 ได้ระงับโครงการใหม่ที่จะดำเนินการในรัสเซียทั้งหมด¹⁰⁸

¹⁰⁶Меркель: Россия продолжает оставаться членом «восьмёрки». В настоящее время приостановлена лишь подготовка к проведению саммита Группы восьми в Сочи, напомнила она, ИТАР-ТАСС (18 марта 2014). Проверено 18 марта 2014. <http://www.itar-tass.com/mezhdunarodnaya-panorama/1056834>

¹⁰⁷N24: Россию исключили из G8, но она не обиделась – RT, 25 марта 2014; <http://www.russian.rt.com/inotv/2014-03-25/N24-Rossiyu-isklyuchili-iz-g8>

¹⁰⁸Санкции от ЕБРР: российские компании вынуждены сворачивать проекты – РБК; <http://www.top.rbc.ru/economics/31/07/2014/939999.shtml>.

การลงโทษรัสเซียเป็นรายประเทศ

การลงโทษรัสเซียที่ได้ดำเนินการเป็นรายประเทศนั้น มีประเทศนอกสหภาพยุโรปบางประเทศได้ใช้บทลงโทษเดียวกับสหภาพยุโรปเช่น อัลบาเนีย ไอซ์แลนด์ ลิกเตนสไตน์ มอลโดวา นอร์เวย์ ยูเครน มอนเตเนโกร แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์และญี่ปุ่น

สหรัฐอเมริกา ในส่วนของการแข่งขันรัสเซียของสหรัฐอเมริกานั้นได้ดำเนินการแยกจากสหภาพยุโรป โดยเริ่มประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกแข่งขันตั้งแต่วันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 2014 และได้ประกาศเพิ่มเติมจนถึง วันที่ 21 มิถุนายน ค.ศ. 2014 รวมทั้งหมด 6 ครั้ง แต่ถึงกระนั้นก็ตามรายชื่อบุคคลที่ถูกสหรัฐอเมริกาแข่งขันนั้น ส่วนใหญ่ซ้ำกับรายชื่อบุคคลที่สหภาพยุโรปและพันธมิตรได้ประกาศรายชื่อไปแล้ว นอกจากนั้นสหรัฐอเมริกายังประกาศแข่งขันบริษัทและธนาคารที่เป็นเครือข่ายธุรกิจของบุคคลที่มีรายชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อแข่งขันของสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปอีกด้วย

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแข่งขันโดยสหรัฐอเมริกา ประกาศ ณ วันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 2014

1. วลาดีสลอฟ ซุรคอฟ (Владислав Сурков) - ผู้ช่วยประธานาธิบดีรัสเซีย
2. ซิรเกย์ กลาเซียฟ (Сергей Глазьев) - ที่ปรึกษาประธานาธิบดีรัสเซีย
3. ดมีตรีย์ ราโกซิน (Дмитрий Rogozin) - รองนายกรัฐมนตรีรัสเซีย
4. วาลินทีนา มัทวีเยนคา (Валентина Матвиенко) - ประธานสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย
5. อันเดรย์ คลิชาส (Андрей Клишас) - ประธานกรรมาธิการด้านกฎหมายรัฐธรรมนูญ สภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย
6. ลีโอนิด สลูตสกี (Леонид Слуцкий) - ประธานกรรมาธิการด้านกิจการเครือรัฐเอกราช สภาผู้แทนราษฎร (ดูมา)

7. อีเลียนา มีซูลินา (Елена Мизулина)- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ดุม่า)
8. วิคตอร์ ยานูโควิช (Виктор Янукович)-อดีตประธานาธิบดียูเครน
9. ซิรเกย์ อักซิโอนอฟ (Сергей Аксёнов)-นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐไครเมีย
10. วลาดีมีร์ คันสตันทีนอฟ (Владимир Константинов) - ประธานสภาไครเมีย
11. วิคตอร์ เมดเวียดชุก (Виктор Медведчук)- ผู้นำกลุ่มประชาสังคมยูเครน “ทางเลือกยูเครน” («Украинский выбор»)

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแข่งขันโดยสหรัฐอเมริกาเพิ่มเติม ประกาศ ณ วันที่ 20 มีนาคม 2014

1. ยีฟเกียเนีย บูชมิน (Евгений Бушмин)- รองประธานสภาสหพันธ์สหพันธรัฐรัสเซีย
2. วลาดีมีร์ ดซาบาร์ฟ (Владимир Джабаров) - รองประธานกรรมการด้านการต่างประเทศ วุฒิสภาสหพันธรัฐรัสเซีย
3. อันเดรย์ ฟูร์ชินคา (Андрей Фурсенко) - ผู้ช่วยประธานาธิบดีรัสเซีย
4. อเล็กเซย์ กรอว์ฟ (Алексей Громов) - รองหัวหน้าสำนักประธานาธิบดีสหพันธรัฐรัสเซียคนที่ 1
5. ซิรเกย์ อิวาโนฟ (Сергей Иванов) - หัวหน้าสำนักประธานาธิบดีรัสเซีย
6. วิคตอร์ อิวาโนฟ (Виктор Иванов) - ผู้อำนวยการคณะกรรมการต่อต้านยาเสพติดแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย
7. วลาดีมีร์ โคชิน (Владимир Кожин) - ผู้ช่วยประธานาธิบดีรัสเซียด้านความร่วมมือทางการทหาร

8. ยูริย์ คอวาล์ชุก (Юрий Ковальчук) - หนึ่งในผู้มีอำนาจ (олигарх) ของรัสเซีย เพื่อนของประธานาธิบดี วลาดีมีร์ ปูติน
9. ซีร์เกย์ มีโรนอฟ (Сергей Миронов) - สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ดูมา) หัวหน้าพรรคสปราวีดลีวายา รัสเซีย («Справедливая Россия»)
10. ซีร์เกย์ นารีชกิน (Сергей Нарышкин) - ประธานสภาผู้แทนราษฎร (ดูมา) สหพันธรัฐรัสเซีย
11. วิกตอร์ โอซีรอฟ (Виктор Озеров) - ประธานคณะกรรมการการความมั่นคงและป้องกันประเทศ สภาสหพันธรัฐ สหพันธรัฐรัสเซีย
12. อาเลียค ปันทีเลียยฟ (Олег Пантелеев) - ผู้แทนจากองค์กรบริหารมณฑลครุกันสค์ ประจำสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย
13. อาร์คาดีย์ ราตินเบียร์ค (Аркадий Ротенберг) - ผู้มีอำนาจของรัสเซีย เพื่อนของประธานาธิบดี วลาดีมีร์ ปูติน
14. บาริส ราตินเบียร์ค (Борис Ротенберг) - ผู้มีอำนาจของรัสเซีย เพื่อนของประธานาธิบดี วลาดีมีร์ ปูติน
15. นิคาลัย รัชคัฟ (Николай Рыжков) - สมาชิกสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย
16. อีการ์ ซีร์กุน (Игорь Сергун) - หัวหน้าหน่วยข่าวกรองกองบัญชาการทหารสูงสุด สหพันธรัฐรัสเซีย รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด สหพันธรัฐรัสเซีย
17. กินนาดีย์ ทิมชินคา (Геннадий Тимченко) - นักธุรกิจผู้ใกล้ชิดกลุ่มอำนาจในรัฐบาลรัสเซีย
18. อลิกซานดร์ ตาดูนอฟ (Александр Тотоонов) - สมาชิกสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย กรรมการด้านวัฒนธรรม การศึกษาและข้อมูลข่าวสาร
19. วลาดีมีร์ ยาคุนิน (Владимир Якунин) - ประธานรัฐวิสาหกิจรถไฟรัสเซีย มีความใกล้ชิดกลุ่มอำนาจในรัฐบาลรัสเซีย
20. ซีร์เกย์ ซีลีซนียาค (Сергей Железняк) - รองประธานสภาผู้แทนราษฎร (ดูมา)

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแข่งขันโดยสหรัฐอเมริกาเพิ่มเติม ประกาศ ณ วันที่ 11 เมษายน ค.ศ. 2014

1. อเล็กเซย์ ชาลีย์ (Алексей Чалый) - นักธุรกิจรัสเซีย เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2014 ได้รับการเลือกตั้งจากสภาประชาชนให้เป็นผู้ว่าการเมืองซีวีลโตป็ล
2. มิคฮาอีล มาลือชีฟ (Михаил Малышев) - ผู้อำนวยการคณะกรรมการจัดการลงประชามติโครเมีย
3. วาลีริย์ มิเวียดีฟ (Валерий Медведев) - ประธานคณะกรรมการจัดการลงประชามติเมืองซีวีลโตป็ล
4. รุสตาม ทิมิร์กาลียีฟ (Рустам Темиргалиев) - รองนายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐโครเมีย
5. ซีร์เกย์ เซียคัฟ (Сергей Цеков) - อดีตประธานสภาสูงโครเมียสมาชิกสภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย
6. ยูริย์ ซือริบโซฟ (Юрий Жеребцов) - ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐโครเมีย
7. ปีโยตร์ ซีมา (Пётр Зима) - ผู้อำนวยการกิจการรักษาความปลอดภัยโครเมีย

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแข่งขันโดยสหรัฐอเมริกาเพิ่มเติม ประกาศ ณ วันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 2014

1. อาเลียค บิลาเวียนชิฟ (Олег Белавенцев) - ผู้แทนประธานาธิบดีรัสเซียผู้มีอำนาจเต็มประจำโครเมีย
2. ซีร์เกย์ เชียมีซัฟ (Сергей Чемезов) - ประธานกลุ่มบริษัทรัฐวิสาหกิจโรสเทค «Ростех»
3. ดมีตรีย์ คาซาค (Дмитрий Козак) - รองนายกรัฐมนตรีสหพันธรัฐรัสเซีย

4. ยีฟเกียณีย์ มูร์ฟ (Евгений Муров) - ผู้อำนวยการสำนักรักษาความปลอดภัย สหพันธรัฐรัสเซีย
5. อลิกเซย์ ปุชโคฟ (Алексей Пушков) - ประธานกรรมการด้านการต่างประเทศ สภาสหพันธ์ สหพันธรัฐรัสเซีย
6. อีการ์ เซียชิน (Игорь Сечин) - ประธานบริษัทน้ำมันโรสเนฟต์ «Роснефть»
7. วิชิสลาฟ วาโลดีน (Вячеслав Володин) - รองหัวหน้าสำนักประธานาธิบดีสหพันธรัฐรัสเซีย

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแข่งขันโดยสหรัฐอเมริกาเพิ่มเติม ประกาศ ณ วันที่ 21 มิถุนายน 2014

1. วาลีร์ยี โบลอตซ์ (Валерий Болотов) - หนึ่งในผู้นำกลุ่ม “กองทัพตะวันออกเฉียงใต้” («Армии Юго-Востока») นายกเทศมนตรีเมืองลูกันสค์
2. อีการ์ กิร์คิน (Игорь «Стрелок» Гиркин) - หนึ่งในผู้นำของสาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์
3. ดนิส ปูชิลิน (Денис Пушилин) - หนึ่งในผู้นำของสาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์
4. อันเดรย์ ปูร์กิน (Андрей Пургин) - หนึ่งในผู้นำของสาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์
5. วิชิสลาฟ ปะนะมารีโยฟ (Вячеслав Пономарёв) - นายกเทศมนตรีของประชาชน เมืองสลาเวียนสกา
6. ซีร์เกย์ มียายลา (Сергей Меняйло) - รักษาการผู้ว่าการเมืองซีวัสโตป็ล
7. วาลีร์ยี คาอูร์ฟ (Валерий Кауров) - ประธานสหภาพประชากรออร์โธดอกซ์แห่งยูเครน

บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกแขงขันโดยสหรัฐอเมริกาเพิ่มเติม ประกาศ ณ วันที่ 16
กรกฎาคม ค.ศ. 2014

1. ชีรเกย์ บีเซียดา (Сергей Беседа) - ผู้อำนวยการหน่วย 5 สำนัก
ข่าวกรองแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย

2. อเล็กซานดร์ บะระดัย (Александр Бородай) - นายกรัฐมนตรี
รัฐบาลชั่วคราวสาธารณรัฐประชาชนดาเนียตสค์

3. ชีรเกย์ นีเวียร์ฟ (Сергей Неверов) - รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
(ดูมา)

4. อาเลียค ซาเวียลียฟ (Олег Савельев) - รัฐมนตรีว่าการกิจการ
ไครเมีย

5. อีการ์ โชกาลิฟ (Игорь Щёголев) - ผู้ช่วยประธานาธิบดีรัสเซีย
ญี่ปุ่น เป็นหนึ่งในประเทศที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับดินแดนกับรัสเซียมา
ยาวนานตั้งแต่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ด้วยรัสเซียได้ยึดครองหมู่เกาะคูริลของ
ญี่ปุ่นมาตั้งแต่ช่วงปลายสงครามและยังไม่ได้คืนให้ ดังนั้นการที่รัสเซียได้ผนวก
ไครเมียเข้าเป็นส่วนหนึ่งของรัสเซีย ทำให้ญี่ปุ่นต้องออกมาคัดค้านรัสเซียอย่าง
เต็มที่ ในส่วนของการแขงขันรัสเซียของญี่ปุ่นนั้น ได้ดำเนินการแยกจากประเทศ
อื่นแต่ในเวลาทีใกล้เคียงกัน โดยญี่ปุ่นเริ่มบดทลงโทษรัสเซียในวันที่ 18 มีนาคม
ค.ศ. 2014 ด้วยการยกเลิกการเจรจาเรื่องการลดขั้นตอนการออกวีซ่า ชะลอการ
เจรจาเรื่องการลงทุน และชะลอความร่วมมือด้านอวกาศกับรัสเซียออกไปโดย
ไม่มีกำหนด ในวันที่ 29 เมษายน ค.ศ. 2014 สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำ
มอสโกได้ปฏิเสธการออกวีซ่าและยกเลิกวีซ่าเจ้าหน้าที่รัฐบาลรัสเซีย 23 คน ในวันที่
10 พฤษภาคม ค.ศ. 2014 รัฐบาลญี่ปุ่นได้ยกเลิกการหารือกับรัฐบาลรัสเซียใน

ประเด็นที่เกี่ยวกับหมู่เกาะคูริล และในวันที่ 5 สิงหาคม ค.ศ. 2014 รัฐบาลญี่ปุ่นได้ประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกแขวน 40 คนและ 2 บริษัทของเอกชนในไครเมียที่สหภาพยุโรปได้ประกาศแขวนไปเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 2014 คือ บริษัท “โซรนาโมรเนียบดิก้าช” และ “ฟิอาโดเซีย”¹⁰⁹

การโต้ตอบของรัสเซีย

ในวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 2014 กระทรวงการต่างประเทศรัสเซียได้ออกแถลงการณ์โต้ตอบว่า การที่สหรัฐอเมริกาและพันธมิตรแขวนรัสเซียนั้น “สะท้อนการไม่ยอมรับสภาพความเป็นจริงและความปรารถนาที่จะให้ทุกฝ่ายเห็นด้วยกับหลักการที่ไม่สมดุลและวิธีการที่ไม่คำนึงถึงสภาพความเป็นจริง”¹¹⁰ มาตรการโต้ตอบแขวนของรัสเซียที่เป็นรูปธรรมได้ดำเนินการในการประชุมรัฐสภารัสเซีย โดยที่ประชุมได้มีมติให้แขวนโต้ตอบสหรัฐอเมริกา โดยในเบื้องต้นให้แขวนห้ามนายกรัฐมนตรีระดับสูงและสมาชิกสภาองเกรสรวม 9 คนเข้าประเทศรัสเซีย¹¹¹

รัสเซียได้ตอบโต้การแขวนของแคนาดาโดย ในวันที่ 24 มีนาคม ค.ศ. 2014 กระทรวงการต่างประเทศรัสเซียได้ประกาศรายชื่อชาวแคนาดา ที่รัสเซียแขวนห้ามนายกรัฐมนตรีระดับสูง สมาชิกสภาและนักเคลื่อนไหวด้านสังคม¹¹² ในวันที่ 28 มีนาคม ค.ศ. 2014 กระทรวง

¹⁰⁹ Япония согласовала дополнительные санкции против России (рус.), *ITAR-TASS* (5 августа 2014). Архивировано из первоисточника 5 августа 2014. Проверено 5 августа 2014. <http://www.itar-tass.com/mezhdunarodnaya-panarama/1360091>

¹¹⁰ МИД РФ: Санкции США в отношении РФ – нежелание признавать реальность | Радио «Голос России» 17 марта, 21:22; http://rus.ru/news/2014_03_17/MID-RF-Sankcii-SSHA.

¹¹¹ <http://www.mid.ru/brp4.nsf/newsline/177739554DA10C8B44257CA100511EFE>

¹¹² <http://www.mid.ru/brp4.nsf/newsline/AE6A79E0EFBBD9FB44257CA5004FBBDF>

การต่างประเทศรัสเซียได้ประกาศว่าประชากรของ สหรัฐอเมริกา แคนาดา และสหภาพยุโรปจะถูกแข่งขันเพิ่มขึ้นตามจำนวนที่ประเทศเหล่านั้นแข่งขันรัสเซีย แต่จะไม่ประกาศอย่างเป็นทางการอีกต่อไป บุคคลที่ถูกแข่งขันจะทราบว่าตนเอง อยู่ในบัญชีดำห้ามเข้าประเทศก็ต่อเมื่อถูกปฏิเสธจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ของรัสเซีย¹¹³

หลังจากที่กระทรวงการคลังสหรัฐอเมริกาได้ขอให้บริษัทบัตรเครดิต วิชา (Visa) และมาสเตอร์การ์ด (Master Card) หยุดการให้บริการแก่ธนาคาร ของรัสเซีย ประธานาธิบดีปูตินได้อนุมัติให้มีการจัดตั้งบริษัทบัตรเครดิตแห่งชาติ ขึ้นในขณะเดียวกันก็ได้เจรจาเพื่อใช้บัตรเครดิตยูเนียนเปย์ (Union Pay) ของจีน และเจซีบี (JCB) ของญี่ปุ่น จากการงดให้บริการบัตรเครดิตวิชาและมาสเตอร์- การ์ดในรัสเซียบริษัทมอร์แกน สแตนเลย์ (Morgan Stanley) ได้ประเมินว่า บริษัทบัตรวิชาจะเสียรายได้ 350-470 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี และบัตร มาสเตอร์การ์ดจะเสียรายได้ 160 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี¹¹⁴

ในวันที่ 17 กรกฎาคม ค.ศ. 2014 หลังจากที่สหรัฐอเมริกาได้ประกาศ บัญชีรายชื่อบุคคลที่ถูกสหรัฐอเมริกาแข่งขันครั้งที่ 6 กระทรวงการต่างประเทศ รัสเซียได้ตีพิมพ์แถลงการณ์ออกเผยแพร่ โดยมีสาระหลักตอบโต้สหรัฐอเมริกาว่า “พยายามหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบในสิ่งที่ตนได้ก่อขึ้นโดยการบิดเบือนข้อเท็จจริง” “เป็นต้นเหตุให้เกิดการนองเลือด” การแข่งขันรัสเซียของสหรัฐอเมริกาคือการ ยกความผิดให้รัสเซียต้องรับผิดชอบต่อสงครามกลางเมืองที่เกิดขึ้นในประเทศ เพื่อนบ้าน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นายซีร์เกย์ เรียบคัฟ (Сергей Рябков) ได้แถลงว่า การแข่งขันที่สหรัฐอเมริกาและพันธมิตรกระทำ

¹¹³<http://www.ria.ru/world/20140328/1001492798.html#ixzz38wx8yosb>

¹¹⁴ Людмила Климентьева. Morgan Stanley: MasterCard и Visa выгоднее уйти с российского рынка (рус.). Ведомости. Финансы (15.05.2014, 07:51). Проверено 25 июля 2014. Архивировано из первоисточника 25 июля 2014; <http://www.vedomosti.ru/finance/news/26512211>

ต่อรัสเซียนั้นเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นการกระทำที่เสแสร้ง และเป็นเท็จ มันจะไม่ส่งผลดีต่อใครเลย นอกจากนั้นยังทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างรัสเซียกับสหรัฐอเมริกาความยุ่งยากยิ่งขึ้น¹¹⁵

ในขณะที่เดียวกันประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินได้ออกมาวิจารณ์การแข่งขันรัสเซียของสหรัฐอเมริกาว่าในระยะยาว “จะมีผลเหมือนบวมเมอแรง” “จะทำให้ความสัมพันธ์ของสหรัฐอเมริกาและรัสเซียเข้าสู่ทางตัน” และเห็นว่ากรกระทำดังกล่าว “เป็นการดำเนินนโยบายต่างประเทศที่ก้าวร้าวและไม่ใช่มืออาชีพ”¹¹⁶ ในประเด็นเดียวกันนี้วุฒิสมาชิกจากรัฐเท็กซัส เทด ครูซ (Ted Cruz) ได้ให้ความเห็นสนับสนุนว่า “หมีรัสเซียกำลังเผชิญกับลูกแมวโอบามา The Russian bear is encountering the Obama kitty cat”¹¹⁷

การโต้ตอบการแข่งขันของรัสเซียที่รุนแรงที่สุดได้เริ่มขึ้นในวันที่ 6 สิงหาคม ค.ศ. 2014 ประธานาธิบดี วลาดิมีร์ ปูตินได้ลงนามในกฎหมายห้ามการนำเข้าสินค้าจากสหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลียและนอร์เวย์ เพื่อเป็นการตอบโต้การแข่งขันของประเทศดังกล่าว ซึ่งสินค้าที่มีการแข่งขันประกอบด้วยเนื้อและผลิตภัณฑ์ ไก่และผลิตภัณฑ์ ปลาและผลิตภัณฑ์ อาหารทะเลและผลิตภัณฑ์ นมและผลิตภัณฑ์ เนย ผัก ผลไม้และผลิตภัณฑ์ เป็นต้น จากการตอบโต้ของรัสเซียดังกล่าวจะเกิดความเสียหายแก่ภาคการผลิตและส่งออกรายการของสหรัฐอเมริกาและพันธมิตร โดยประเมินจากตัวเลขสินค้านำเข้าของรัสเซียในปีที่ผ่านมา (ค.ศ. 2013) จะทำให้สหภาพยุโรปสูญเสียรายได้จากการส่งออกสินค้าดังกล่าวมายังรัสเซีย 6.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี นอร์เวย์

¹¹⁵МИД РФ: для России очевидна полная нелегитимность санкций, введенных США//ИТАР-ТАСС, 17.07.2014 г. <http://www.itar-tass.com/politika/1324305>

¹¹⁶http://www.bbc.co.uk/russian/international/2014/07/140717_us_russia_sanctions_putin.shtml

¹¹⁷<http://www.washingtontimes.com/news/2014/aug/30/cruz-russian-bear-encounter-ing-obama-kitty-cat/>

1.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี สหรัฐอเมริกา 843.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี แคนาดา 373.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี และออสเตรเลีย 182 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี¹¹⁸

ในวันที่ 22 สิงหาคม ค.ศ. 2014 กระทรวงการต่างประเทศรัสเซียได้ตอบการแซงชั้นของญี่ปุ่นด้วยการมอบรายชื่อนักธุรกิจและนักการเมืองชาวญี่ปุ่น 40 คนที่ถูกรัสเซียแซงชั้นห้ามเข้าประเทศต่อเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำกรุงมอสโก¹¹⁹

ความเห็นเกี่ยวกับการคืนสุรัสเซียบของโครเมีย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่โครเมียได้กลับไปเป็นหน่วยการปกครองหนึ่งของรัสเซียอีกครั้งนั้น ได้มีการแบ่งกลุ่มที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวเป็นสองฝ่ายคือ ฝ่ายที่เห็นด้วยและฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย เกี่ยวกับความเห็นและการแสดงออกของฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยนั้น ในบทความนี้ได้นำเสนอมาในระดับหนึ่งแล้ว ดังนั้นในตอนท้ายของบทความจึงขอจบลงด้วยความเห็นของอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นอดีตบุคคลสำคัญของรัสเซียและยุโรปบางประเทศ รวมทั้งบางองค์กรที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับรัสเซียดังนี้

อดีตประธานาธิบดีฝรั่งเศส วาเลรี ฌิสการ์ด แด็สแต็ง (Valéry René Marie Georges Giscard d'Estaing) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการลงประชามติของชาวโครเมียที่ต้องการผนวกเข้ากับรัสเซียว่า “โครเมียเป็นของรัสเซียมา 200 ปี โครเมียกลับไปผนวกกับรัสเซียเป็นไปอย่างสันติและเป็นประชาธิปไตยซึ่งเป็นการเลือกของชาวโครเมีย” “เป็นกิจการภายในของทั้งสองฝ่ายที่ประสงคร่วมกัน ยุโรปตะวันตกไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนี้” ในขณะที่เดียวกันอดีตประธานาธิบดีฝรั่งเศสยังเรียกร้องให้นักการเมืองในยุโรปอย่าเอาใจ

¹¹⁸ <http://www.itar-tass.com/ekonomika/1367515>

¹¹⁹ <http://www.lenta.ru/news/2014/08/22/japan/>

สหรัฐอเมริกา "ที่การดำเนินการทางการทูตมีเพียงเป้าหมายเดียวคือการทำให้รัสเซียอ่อนแอ"¹²⁰

อดีตประธานาธิบดีสหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต มิคาอิล การปาโชฟ (Михаил Горбачёв) ได้แสดงความยินดีกับผลของการลงประชามติของชาวไครเมีย แสดงให้เห็นถึงความประสงค์ของชาวไครเมียที่ต้องการแก้ไขความผิดพลาดในอดีตที่ผ่านมา ทั้งยังตำหนิสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปที่แข่งขันนักการเมืองรัสเซียและไครเมีย¹²¹ อดีตนายกรัฐมนตรีรัสเซีย ยีฟเกียนียี ปริมาคอฟ (Евгений Примаков) เห็นว่าการที่ไครเมียและซีวัสโตปอลกลับมาเป็นส่วนหนึ่งของรัสเซียไม่ได้มีการวางแผนดำเนินการล่วงหน้าแต่อย่างใด แต่เป็นผลกระทบที่เกิดจากวิกฤตการณ์ภายในของยูเครนเอง รัสเซียเพียงแต่ช่วยรักษาความปลอดภัยให้กับชาวเมืองในช่วงที่มีการลงประชามติ จากการก่อวินาศกรรมและทำร้ายของกลุ่มชาตินิยมหัวรุนแรงเท่านั้น¹²² อดีตนายกรัฐมนตรีเยอรมนีเฮลมุต ชมิดต์ (Helmut Heinrich Waldemar Schmidt) เห็นว่าการแข่งขันนักการเมืองและผู้นำหน่วยงานต่างๆ ของรัสเซียเป็นเรื่องที่ไม่มีประโยชน์และเป็นการดำเนินการที่โง่เขลา การขยายการแข่งขันสร้างความเสียหายไม่เฉพาะกับรัสเซียเท่านั้น แต่ยุโรปตะวันตกก็เสียหายด้วย การปลดรัสเซียออกจากสมาชิกกลุ่มจี 8 ก็ไม่มีผลต่อใครทั้งสิ้น มีแต่จะผลักดันให้รัสเซียส่งกำลังทหารเข้าไปในตะวันออกเฉียงใต้ของยูเครน¹²³ อดีตนายกรัฐมนตรีเยอรมนีอีกคนหนึ่ง แกร์ฮาร์ด ฟริทซ์ คุร์ท ชเรอเดอร์ (Gerhard Fritz Kurt Schröder) ได้ตำหนิผู้นำสหภาพยุโรปว่า ไร้วิสัยทัศน์ในการดำเนินนโยบายต่อยูเครน ทำให้เป็นสาเหตุหนึ่งของวิกฤตการณ์ไครเมีย เขาเห็นว่ายูเครนเป็นสังคมที่วัฒนธรรมมีเอกลักษณ์

¹²⁰<http://www.vesti.ru/doc.html?id=375933&cid=9>

¹²¹<http://www.newsru.com/russia/17mar2014/spravedlivost.html>

¹²²Примаков объяснил, почему Россия присоединила Крым. Новости Крыма, 30.04.2014; <http://www.newsallcrimeanet/news/2014/4/30>

¹²³<http://www.rbc.ru/rbcfreeneews/2140326/73717.shtml>

แตกต่างจากยุโรปตะวันตก ไม่ควรที่แม้แต่จะกล่าวถึงการเข้าร่วมกับสหภาพยุโรป¹²⁴ ในส่วนของรัฐสภาเยอรมนีนั้นผู้นำฝ่ายค้านในรัฐสภาเยอรมนี กริโอร์กีซี (Gregor Florian Gysi) ได้ดำเนินประเทศยุโรปตะวันตกและสหรัฐอเมริกา ระหว่างอภิปรายในรัฐสภาเยอรมนีว่า “ดำเนินนโยบายต่างประเทศแบบสองมาตรฐาน” เพราะผู้นำประเทศเหล่านี้ “สร้างเงื่อนไขขึ้นมาเพื่อที่จะแบ่งแยกโคโซโว (Kosovo)” ซึ่งเป็นการแทรกแซงกิจการของต่างประเทศ ซึ่งก็พยายามให้ประชาคมโลกเห็นว่าตนเองทำในสิ่งที่ถูกต้อง แต่พอรัสเซียรับผนวกไครเมียก็ไปแข่งขันรัสเซีย ทั้งๆ ที่ “สหรัฐอเมริกาก็ให้การสนับสนุนกลุ่มชาตินิยมหัวรุนแรงชาวยูเครนให้โค่นล้มรัฐบาล” ซึ่งก็ควรจะถูกแข่งขันด้วย แต่ก็ไม่มีใครกล่าวถึง นอกจากนั้นนายกก็ายังได้แสดงความมั่นใจว่า “ในที่สุดแล้วรัฐบาลต่างๆ ก็จะสามารถยอมรับว่าไครเมียเป็นของรัสเซีย”¹²⁵

ด้านอดีตนายกรัฐมนตรีอิตาลี ซิลวีโอ แบร์ลุสโกนิ (Silvio Berlusconi) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแข่งขันรัสเซียของสหภาพยุโรปว่ากระทำไปโดยขาดความรอบคอบและจะส่งผลเสียตามมา อีกทั้งการเชิญรัสเซียเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มจี 8 เป็นผลงานที่รัฐบาลอิตาลีใช้เวลาดำเนินการยาวนาน แต่ต้องมาสูญเปล่า¹²⁶

¹²⁴<http://www.ntv.ru/novosti/855598>

¹²⁵<http://www.1tv.ru/news/world/254603>

¹²⁶<http://www.ntv.ru/novosti/876636>

ความเห็นของกลุ่มประเทศบริคส์ (BRICS: БРИКС - Бразилия, Россия, Индия, Китай, ЮАР) ต่อการแซงชั้นรัสเซียของสหรัฐอเมริกา และพันธมิตร ในการแถลงข่าวของนายซีร์เกย์ ลีฟโรฟ ที่กรุงเฮกเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2014 หลังจากการพบปะหารือกับรัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศสมาชิกบริคส์ ได้กล่าวว่า “ประเทศสมาชิกบริคส์เข้าใจรัสเซียในปัญหาไครเมียเป็นอย่างดี และไม่เห็นด้วยกับการแซงชั้นรัสเซีย ซึ่งเรารู้สึกซาบซึ้งและขอบคุณมิตรสหายของเรา”^{127 128}

¹²⁷Страны БРИКС не поддерживают применение санкций в отношении России; <http://www.echo.msk.ru/news/1286522-echo.html>

¹²⁸Лавров: Россия признательна странам БРИКС за понимание её позиции по Крыму; <http://www.interfax.ru/russia/366883>